

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamae otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drugi 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkakrotne po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Henryka Sienkiewicza, powieść jubileuszową p. t.

„KRZYŻACY“

drukować będziemy w roku bieżącym.

CZEŚĆ URZĘDOWA

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi przeniosła c. k. pocztowego kontrolora kasy Justyna Kruźlewskiego ze Lwowa do Stanisławowa, a c. k. pocztowego kontrolora kasy Józefa Rudnickiego ze Stanisławowa do Lwowa.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona na żądanie c. k. generalnej Dyrekcji austr. kolei państwowych komisya obchodowa wraz z rozprawą ekspropriacyjną dla urządzenia dróg równoległych, przy klm. 362-5 6 linii kolei Lwów-Złoczów, odbędzie się dnia 10 czerwca 1896 o godzinie 11 przed południem na miejscu.

Wykazy gruntów, zajęć się mających wraz z planami, wyłożone będą, stosownie do przepisu §. 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 r. (Dz. ust. państw. nr. 30) w urzędach gminnych w Pikułowicach i Miktaszowie i w kancelaryi obszaru dworskiego w Pikułowicach, przez 14 dni do przejrzania dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w ciągu powyż-

szych 14 dni na ręce c. k. starostwa we Lwowie lub przy komisji na miejscu.

Zarzuty spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 41 613.

Obwieszczenie.

Ze względu, że w ostatnich czasach zawleczono zarazę pomoru do Szląsku przez chude świnię (*Futterschweine*) z Galicyi, c. k. Rząd krajowy w Opawie rozporządzeniem z 9 maja b. r. l. 8615 zabronił przywozu świń chudych (*Handels-Futterschweine*) z Galicyi do Szląsku.

Natomiast zezwala tenże c. k. Rząd krajowy przywozić świnię rzeźne z Galicyi pod następującymi warunkami:

a) Świnię rzeźne przeznaczone na wywóz do Szląsku mogą być nadawane tylko w tych powiatach, i na tych stacyach ładowania w Galicyi, z których c. k. Namiestnictwo we Lwowie w ogóle, a c. k. Rząd krajowy w Opawie w szczególności nie wzbronil wywozu świń do Szląsku.

Rozporządzeniem c. k. Rządu krajowego w Opawie z dnia 6 maja b. r. l. 8289 (tutejsze obwieszczenie z 13 maja b. r. l. 40.293) zakazany jest wywóz zwierząt rzeźnych (bydła rogatego, owiec, kóz i świń) do Szląsku z powiatu politycznego Lwów.

Rozporządzeniem zaś z dnia 6 maja b. r. l. 8290 (tutejsze obwieszczenie z 13 maja l. 40.293) zakazał tenże c. k. Rząd krajowy wprowadzania świń do Szląsku z następujących zarazą pomoru dotkniętych powiatów: Bochnia, Jasło, Jaworów, Mościska, Przemysł, Rudki, Sambor, Skala, Staremiasto, Wieliczka i Żydaczów.

b) Transporty świń rzeźnych przeznaczone na wywóz do Szląsku winny być kryte legalnymi pasportami i mogą być tran-

sportowane tylko do tej stacyi kolejowej, która jest na pasportach uwidoczniona jako miejsce przeznaczenia transportu.

c) Takie transporty świń mogą być przywożone tylko do następujących stacyi kolejowych na Szląsku: Bielsk (Bielitz), Eckersdorf, Freuwaldau, Freudenthal, Friedek, Jägerndorf, Jablunkau, Odrau, Olbersdorf, Skoczów (Skotschau), Cieszyn (Teschen), Opawa (Troppau) Wagstadt, Wigstadt i Würbenthal.

d) Po nadejściu takiego transportu do odnośnej stacyi kolejowej na Szląsku, przedsięwzięć należy natychmiast jak najdokładniejsze i najsumienniejsze weterynarskie oględziny.

Gdyby tysamym pociągiem nadeszły transporty świń z krajów, z których nie ma ograniczenia przywozu, należy dopiero po dokonaniu oględzin tych świń i odpędzeniu ich z rampy kolejowej, przedsięwzięć weterynarskie oględziny świń galicyjskich.

e) Świnię nadeszłą z Galicyi należy po stwierdzeniu ich niepodejrzanego stanu zdrowia przewieźć na wozach zaprzęgniętych koni do publicznej lub prywatnej rzeźni miejscowości odnośnej stacyi kolejowej i tam wybić najpóźniej w ciągu dni 5.

Zmiana stanowisk przed zabiciem lub odsprzedaż żywych świń takich do innych miejscowości jest wzbroniona.

f) Gdyby w transporcie świń galicyjskich stwierdzono przypadek zachorowania, lub padnięcia na nazwaną zarazę, w takim razie chore lub padłe sztuki będą zniszczone lub oddane celem spieniężenia do zakładu technicznego, a świnię jeszcze na pozór zdrowe odwiezione natychmiast wozami do rzeźni miejscowej stacyi wyładowania i tam wybite w ciągu 48 godzin.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w wykonanie z dniem 11 maja 1896 w miejsce zakazu c. k. Rządu krajowego w Opawie z dnia 6 maja b. r. l. 8290 (tutejsze obwieszczenie z dnia 13 maja b. r.

l. 40.293) karane będą według ustawy z dnia 24 maja 1882 (nr. 51 Dz. u. p.).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 21 maja.

Mowa JE. Pana Ministra skarbu dr. Bilińskiego,

o reformie podatkowej.

(Ciąg dalszy).

Pan pos. Pfeifer zapowiada, że będzie głosował przeciw całej reformie jedynie z obawy, że Rząd wydawać będzie rozporządzenia sprzeczne z ustawą. Nietylko imieniem Rządu teraźniejszego, lecz imieniem każdego następnego muszę zastrzedz się przeciw posądzaniu, jakoby Rząd dopuszczał się w rozporządzeniach swych bezprawia. (Pos. Luëger: Już i to się zdarzało!) Przeczuję, że może zdarzało się, ja atoli dotychczas rozporządzenia takiego nie widziałem i mniemam, że żaden Rząd nie mógłby wydana takich rozporządzeń pogodzić ze swoim sumieniem. Tenże pan poseł zarzucił mojemu poprzednikowi w urzędzie, dr. Plenerowi, że z pewnymi kołami członków tej Izby poczynił umowy na niekorzyść pewnych klas społecznych. Umowy, które rzeczywiście miały miejsce, nie są tajne, znajdują się w sprawozdaniach; kto nie godził się na nie mógł krytykować je i zwalczać. O tajnych wszakże umowach, któreby z pewnymi interesantami ułożone były na szkodę innych interesentów, nic mi niewiadomo, i rozumiem się samo przez się, że ich nie było. Nakoniec tenże pan poseł twierdził, że opusty dla pomniejszych rolników nie mają żadnego znaczenia, bo będą płacili w ich miej-

66)

SEWER.

U PROGU SZTUKI.

Z CYKLU: „TEATR.“

III.

(Ciąg dalszy).

Na estradzie klaskano. Poeta wzruszony szeptał:

— Nie miałem pojęcia, że to przecie coś warte.

Amatorka wyciągnęła obie ręce do Dziunia, ścisnąc ją z serdecznym zapalem artystycznego odczucia.

— „Twoje jasne włosy“ — szeptała wzruszona — „co na okół białej skroni, tak ci się rozwiły...“ Zentuzyazmujesz nasze miasteczko — skończyła głośno. — Cieszę się, że razem z panią wystąpię, lecz będę grać przed tobą. Muzyka to nie żywe słowo...

— A mnie się zdawało przeciwnie, że muzyka bije żywe słowo — zwróciła się do „Cichego.“ — Cóż mistrzu... słyszałeś mnie pierwszy raz deklamującą?

— Albo ja wiem? Czarujesz ludzi i to wszystko. Czy jasnymi włosami, co na okół białej skroni tak ci się rozwiły, czy głosem, czy szarąmi ślepiami?... dyabli wiedzą, dość, że czarujesz i basta. A to wszystko razem nazywa się talent i szczęście. Trzeba szczęścia! Talent w końcu wszystko pobije, lecz bez szczęścia, długo każe czekać, tak że nieraz rosa oczy wyje...

Mistrz westchnął i utarł głośno nos w kraciastą chustkę. Tym sposobem dał poznać,

że przy wielkim talencie, rosa oczy mu wyjadła.

— Niech będzie co chce! — zawołał poeta — przeczuwam wielkie zwycięstwo! Naprzód Gąsior zmiadżdżony, straż ogniowa pożywi się, Sącz skutkiem burzy oklasków i zachwytów... „raz spojrz do nieba.“

— Tymczasem — przerwała Dziunia — zrobimy z mistrzem dwie sceny „Z ciężkiej próby“ dla wypróbowania głosu i obeznania się ze sceną.

— Nie ma miejsca na suflera — odezwał się Janek rozwijając kajet.

— Jest! — zawołał poeta. — Od strony widzów rzucimy na fortepian makatę do samej ziemi. Za makatą świeca, kajet i sufler.

Trybun sądecki wywoływał podziw swą przytomnością.

— No powiedz sama — odezwała się Dziunia do Ludki po odejściu szwaczek — czy my mamy czas marzyć, kochać się, romanować?... A więc biała sukienka dobre zrobi wrażenie?...

— Zachwycisz skromnością a olśniesz wdziękiem.

— Jesteś dobra, serdeczna koleżanka, pracowałaś dla mnie, nie zazdrościsz...

— Dla czego mam być zła i zazdrościć, kiedy i ja jestem szczęśliwa... i szczęście no sę w mem sercu... Kocham! to wielkie słowo!...

To powiedziałwszy Ludka uściślała przyjaciółkę i odeszła. Dziunia została sama.

— Czy ja naprawdę nikogo już nie pokocham? niewolnica teatru i sztuki?... A może to małpa, jak ją mama nazywa, nie warto jej oddawać wszystkiego, całej siebie i zostać całe życie czczą, bez uniesień serca, głupią? Nie... ja muszę oprócz teatru coś przecie wiedzieć, muszę coś umieć, muszę żyć, muszę kochać...

Otworzyła okno. Świeże powietrze, szum rzeki, mgły uciekające z pastwisk i łąk do

ciemnych sterczących gór, świegot ptactwa i krople rosy spadające z drzew, zlewały się w jedną pieśń radości i powitania.

— Świat cały oddycha miłością, czyż dla mnie jednej nie ma zmiłowania?!

Staneła przed lustrem, mieniące się blaski jutrenki padały na jej białe ciało złocąc je. Patrzała z lubością na swe ramiona i łagodne zaokrąglenia prześlicznego ciała. Patrzała z upojeniem radości, dumy i żalu. Żal zwyciężył i smutna zamknęła okno.

— Wszystkie te czary zmarnieją, lub zużyją się.

— Umrę nie wiedząc co to jest miłość, umrę głupia!

— Nie! głupia nie umrę! — zawołała.

Zamknęła oczy, marzyła o kochanku, gorącej do niego miłości i o swym rozumie, przed którym ukochany korzyłby się musiał... Rozdrażnione nerwy łagodniały, uspakajały się, sen przychodził powoli, łącząc marzenia jawy z marzeniami, które zaczął w dalszym ciągu snuć...

Trybun sądecki odniósł wielkie zwycięstwo! Agitacya jego sprowadziła na salę koncertową zjazd kolejarzy i całe miasto! Gąsior zamknął budę o pół do siódmej. Klnąc głośno, wściekły poszedł na wieczer.

Kazano mu bilet kupić. Gdy wchodził trybun za nim zawołał:

— Tylko bez mdłości i kurczów żołądka!

Gąsior odpowiedział w duchu:

— Może mi się uda kości ci połamać łajdaku, coś mnie dziś okradł na trzysta blatów. Porachujemy się — szeptał przyglądając się po sali zebranej publiczności.

Była wypełniona; na twarzach, w oczach, ruchach malowała się pewna niecierpliwość i z góry narzucone oczekiwanie czegoś niezwykłego. Trybun i kilku jego przyjaciół spoglądało na tłum jak zwycięzcy, przeczuwając, że pod jego czaszką nurtują myśli i wraże-

nia, które oni mu podsunęli. To nie był już tłum, lecz człowiek zbiorowy, z nastrojoną uwagą ukazania się narzuconej mu do entuzjazmu aktorki.

Na pierwszy ogień wystąpiła żona inżyniera. Balladą i mazurkiem Chopina ciepło przygotowała tego o trzystu głowach człowieka.

Zaszeleściło — po sali przeleciał szmer, po zgromadzonych prąd elektryczny. Trybun we fraku i białym krawacie wprowadził ładną, sympatyczną dziewczynę o niebieskich oczach i długim warkoczu złotych włosów. Biała, zarumieniona róża tkwiła przy skroni. Zdziwiony tłum obejrzał ją wzrokiem, jakby zadawał sobie pytanie:

— To jest ta wielka artystka? — Zaczęło się wytwarzać rozczarowanie... Dziewczyna zaczęła:

„Szczęścia błyskawica

„Przeniknęła elektrycznym

„Prądem moje serce.

Tym samym prądem przeniknęły wszystkie serca zebranego tłumu. Co je wzięło? czy głos, czy skromność, czy z oczu rzucające uroki? talent?...

„Usta szepeją twoje imię...

„Tule pieczęć i całuję twoje jasne włosy,

„Co na okół białej skroni tak ci się rozwiły,

„Jak jutrzniane

„Blaski ranne

„Jak ten świat wspaniały...“

Skłoniła głowę i naiwnym uśmiechem niewinności zęgnęła tłum.

(Ciąg dalszy nastąpi).

see podatek dochodowy. Zarzut ten wciąż się powtarza mimo, że go często już zbito. Rzecz całkiem jasna, że to zarzut nieprawdziwy. Wobec tego, że podatek osobisto-dochodowy nie będzie pobierany od dochodów niżej 600 zł., że nadto przy obliczeniu dochodów rolnika strąca się z nich cały podatek gruntowy wraz z dodatkami, a nakoniec jeszcze strąca się procenta od długów, które ma niestety prawie każdy rolnik, musi każdy przyznać, że przeważna część ludności rolniczej, na wszelki sposób zaś mniej zamożna część jej całkiem na pewno wolna będzie od podatku osobisto-dochodowego.

Pan pos. Formanek zwrócił się przeciw ustawie niniejszej głównie ze stanowiska interesów Czech. Zarzucił, że przypadająca na Czechy część sumy przekazanej krajom jest bardzo mała w porównaniu z rzeczywistymi pieniędzmi potrzebami Czech. To prawda; ale i najgorętszy zwolennik reformy podatkowej nie będzie twierdził, iżby się sumą przekazaną krajom, mianowicie tą, która dostanie się im w pierwszym okresie, chciało uzdrowić od razu finanse krajowe. Ja, który wogóle pesymistycznie zapatruję się na finansową wynikłość podatku osobisto-dochodowego, nie sądzę, iżby wogóle reformą tą można uzdrowić finanse krajowe w tym stopniu, w jakim tego konieczność wymaga. Dlatego właśnie mniemam, że trzeba sięgnąć także do podatków spożywczych. Aby dopomóc Czechom kwotą taką, jakiej rzeczywiście potrzebują, skoro od wielu lat już mają po 3 miliony rocznie niedoboru krajowego, na to potrzeba Państwu całkiem nowych dochodów, których mu ustawa niniejsza nie daje. Tenże pan pos. mówiący o ciężarach gmin, twierdził, że gminne kasy oszczędności są zbyt wysoko opodatkowane. Właśnie ze względu na interesa gmin, które na założenie gminnych kas oszczędności poniosły wielkie ofiary, aby mieć z nich też wielki pożytek, postępuje sobie reforma niniejsza co do opodatkowania tych kas bardzo łagodnie. Tutaj tedy nie można czynić zarzutu.

Ten sam pan poseł, jako też pan pos. Robicz, a szczególnie pan pos. Kronawetter wytykali różne słabe strony podatków przychodowych (gruntowego, budynkowego i zarobkowego). Wiadomo, że podatki przychodowe bynajmniej nie należą do nowożytnych; ztąd starania, żeby podatki te zwolna i ile możności zupełnie zastąpić podatkiem osobisto-dochodowym. Ale pytam pana pos. Kronawettera, czy, gdyby był ministrem skarbu podjąłby się od razu znieść podatki przychodowe, a od razu zaprowadzić wielki podatek dochodowy. Ale chociażby podjął się tego, musiałby zadać sobie pytanie: a co stanie się z korporacjami autonomicznymi? Czyż zdaje się mu, że możnaby całkiem znieść podatki przychodowe, zaprowadzić dla Państwa samego podatek dochodowy i obłożyć go dodatkami, jakich potrzeba korporacjom autonomicznym? Byłoby to poprostu wypodobienie! Można przeto jako ideał wyobrazić sobie rzecz tylko taką, że z czasem Państwo czerpać będzie swoje dochody tylko z podatku dochodowego i z podatków spożywczych, a wszystkie podatki

przychodowe przekaże krajom. To atoli zwolna tylko stać się będzie mogło, wtedy tylko, gdy będzie pewność, że Państwo nie zbankrutuje. Należy wprzód przekonać się, czy podatek dochodowy będzie tak silny, by dać Państwu dochody, jakich mu potrzeba. (Tak jest!).

W związku z tem pozostaje sprawa dodatków do podatku dochodowego. Mając na oku ideał, że podatki przychodowe mają być przekazane korporacjom autonomicznym, trzeba tem więcej jeszcze starać się, żeby podatek dochodowy nie był obkładany dodatkami. Tylko pod tym warunkiem można spokojnie wyczekiwać rozwoju podatku dochodowego. Obkładając go dodatkami, zakazilibyście podatek ten tym starym systemem, z którym właśnie zerwać chcacie. Ale i teoretycznie byłoby to rzeczą niewłaściwą, bo podatek osobisto-dochodowy, nie wstępując w miejsce któregoś innego podatku, lecz stanowi ukoronowanie całego gmachu reformy. Obok tego podatku dochodowego ma prowizorycznie, dopóki nie rozwinie się tak, żeby inne przekazać można krajom, ostać się cały system podatków przychodowych. W tym względzie nie zajdzie teraz żadna zmiana; każdy — z wyjątkiem najniższych klas dochodowych — opłacać będzie po nad swój podatek przychodowy jeszcze podatek dochodowy, a od przychodowych, które jednak będą w części racjonalniejsze niż dotychczas, pobierać będą korporacje autonomiczne swoje dodatki.

Pan pos. Kronawetter ocenia reformę wyłącznie ze stanowiska interesu miasta Wiednia. Ja nie będę go za to sądził tak surowo, jak on potępia innych, którzy bronią pewnych interesów, zarzucając im jaskrawy egoizm. Nie przeczę, że miasto Wiedeń poniesie niejaką stratę, bo zmieni się nieco podstawa dodatków gminnych, mianowicie w odniesieniu do podatku od zakładów przewozowych i kredytowych, po części także podatku od płac służbowych; ale wszakże Rząd gotów wynagrodzić to Wiedniowi, przekazując mu część skarbów dochodów akcyzowych. Gdyby z obrachunków pokazało się, że ofiarowana przez Rząd kwota 300.000 zł. jest za mała, wtedy podwyższy się ją. Komisja podatkowa wygotuje odpowiedni projekt rządowy na czas, żeby wszedł w życie razem z reformą podatkową. Bezwarunkowo nikt nie ma zamiaru krzywdzić miasta Wiednia; ale co się tyczy postulatu pos. Kronawettera, żeby za ów ubytek, który on oblicza na pół miliona, dać Wiedniowi cały skarbowy dochód z akcyzy (blisko 8 milionów), przyznać muszę, że byłby to zbyt świetny interes dla Wiednia. Zresztą pan pos. Kronawetter mówi, że pobieranie akcyzy jest nieracjonalne. Dla czego? Było nieracjonalne, gdy się ją pobierała dla Państwa, a jednak racjonalne, gdy ją pobierało miasto, tego nie pojmuję. (Wesołość. — Póś. Kronawetter: Ale ja pojmuję! — Pos. Luëger: Bo p. Kronawetter jest radcą magistratu! — Wielka wesołość.).

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa uchwaliła na posiedzeniu z dnia 18 maja b. r.:

1. Zatwierdzić wybór hr. Alberta Cetera na zastępcę przewodniczącego c. k. Rady szkolnej okręgowej w Brodach i wybór p. Józefa Dobka na delegata Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Śniatynie.

2. Zatwierdzić przeznaczenie przez tymczasowy Zarząd powiatowy w Pilźnie p. Tytusa Bujnowskiego i dr. Mikołaja hr. Reya na delegatów Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Pilźnie.

3. Zamianować Zdzisława Babkę nauczycielem szkoły ludowej w Staremieście; ks. Marcelgo Kozaka nauczycielem religii rz. kat. w 6 klatkowej szkole żeńskiej w Jarosławiu; Wawrzyńca Bazieliha nauczycielem szkoły ludowej w Biczycach Polskich.

4. Zorganizować dwie nowe czteroklasowe szkoły ludowe, męską i żeńską w Jarosławiu od 1 września 1896.

5. Przekształcić szkoły ludowe jednoklasowe w Libiążu Wielkim i Pehachcu na dwuklasowe od 1 stycznia 1897.

6. Wyłączyć gminę Łazy Dębowieckie z zakresu szkoły ludowej w Dębowie i zorganizować osobną szkołę ludową w Łazach Dębowieckich od 1 września 1896.

7. Aprobować do użytku w szkołach średnich podręcznik p. t.: „Czytanka ruska dla pierwszej klasy szkół serednych“. We Lwowie 1896. Nakładem funduszu krajowego. Cena oprawnego egzemplarza 1 zł. = 2 k.

Jego ces. i król. Wysokość
Najd. Arcyksiążę
KAROL LUDWIK

Rada miasta Lwowa odbyła wczoraj posiedzenie nadzwyczajne, przy bardzo licznej obecności, które zagał p. prezydent Mochnacki przemową, poświęconą uczczeniu pamięci Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika. Przemowa ta, której radni wysłuchali powstawszy z miejsc, opiewała:

„Ciężki i bolesny cios dotknął Najmilszeiwię Panujący nam Dom Cesarski i wszystkie ludy Monarchii. Zeszedł z tego świata Najd. Arcyksiążę Karol Ludwik w sile wieku. Śmierć nieubłagana wydarła Go z pośród szeregów żyjących przy nieutulonym smutku i żalu ca-

tego społeczeństwa. Mąż to niezwykłych zalet serca i duszy, gorąco miłujący wszystkie ludy Monarchii. W szczególności co do naszego grodu i kraju zgasył Arcyksiążę nadzwyczajną okazywał dla nas życzliwość i miłość. Bawiąc kilka lat we Lwowie, gdzie pierwsze stawiał kroki w dziedzinie praktyki administracyjnej, pokochoł gorąco to miasto i kraj cały, zawsze i wszędzie dawał dowody swej niepomiernej życzliwości dla naszego społeczeństwa. To też żalobnym kiem oblokła się ziemia nasza na smutną i bolesną wiadomość o zgonie nieodżałowanej pamięci Najd. Arcyksięcia. Cześć Jego niewygastej pamięci!

Panowie uszczelili Jego pamięć wysłuchawszy mego przemówienia stojąc.“

Następnie zawiadomił prezydent Radę o zarządzeniach jakie poczynił w chwili, gdy doszła do Lwowa wiadomość, że pogrzeb odbędzie się w piątek popołudniu.

Przedewszystkiem wysłał do w. ochmistrza Dworu zgasłego Arcyksięcia hr. Pejasevicha, telegram następujący:

„Głęboko wzruszone wieścią o zgonie Jego ces. Wysokości Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika, wierne i wdzięczne miasto Lwów, pomnie okazywanej mu zawsze łaskawej życzliwości ze strony Najd. Zmarłego, składa najpoddanejsze i najgorętsze objawy współczucia u stóp Najd. Arcyksiężnej Wdowy.“

Drugi telegram wystosował p. prezydent do posła Piętaka we Wiedniu, z prośbą o zamowienie wspaniałego wieńca z napisem: „Nieodżałowanej pamięci Najdost. Arcyksięcia Karolowi Ludwikowi — wdzięczny Lwów“.

Zarządzenia te przyjęła Rada zatwierdzając do wiadomości, poczem na wniosek p. prezydenta uchwalila wysłać na pogrzeb deputację, złożoną z pp. prezydenta Mochnackiego, pierwszego delegata Michalskiego i radnego Bardasza.

Do deputacji tej przyłączy się w Wiedniu posłowie dr. Piętak i dr. Roszkowski, jako radni miasta Lwowa.

Po tem na znak żałoby zamknął p. prezydent posiedzenie.

* * *

Żalobne nabożeństwo za spokój duszy s. p. Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika odbyło się dzisiaj o godzinie pół do dziesiątej rano w Archikatedralnym kościele gr. kat. św. Jerzego. Ponieważ JEm. ks. Kardynał Sembratowicz odbywa obecnie wizytację dziekanatu szczyrzeckiego, przeto nabożeństwo w asystencji licznych członków kapituły odprawił prepozyt kapituły infułat ks. Andrzej Bielecki. Na nabożeństwie przybyli: JW. Wiceprezydent Namiestnictwa p. Jan Lidl i grono radców i urzędników Namiestnictwa; Prezydent wyższego Sądu krajowego dr. Aleksander Tchornicki z reprezentantami władz sądowych; JE. komendant korpusu generał hr. Schulenburg z gronem oficerów różnych broni; prezydent miasta z gronem radnych, oraz reprezentanci innych władz i instytucyj. Po nabożeństwie odbyły się uroczyste egzekwie. Podczas nabożeństwa spiewał chóralnów.

Pontyfikalne nabożeństwo żalobne w Archikatedrze obrządku rzymsko-katolickiego od-

5)

SPOTKANIE

(z francuskiego).

II.

(Ciąg dalszy).

— Boże drogi! — kończy staruszka swoje opowiadanie — oto młodzieniec, jakich nie ma dziś wiele na świecie! Dobrze to, odważne, pracowite. Podczas kiedy chłopcy dzisiejsi to same próżniaki i lamparty.

W tej samej chwili Jerzy z ożywioną twarzą, zadyszany, wchodzi, trzymając gałązkę dzwonek w rękę i składa ją u stóp Ethel.

— Co widzę! ależ czy podobna!... Jeżeli podziwiam odwagę, z którą ludzie narażają życie, aby uratować bliźniego, mam ochotę w zamian gniewać się na szalenstwo, jakiego się pan dopuścił, żeby dogodzić memu kaprysowi.

— Zapomnij pani o szalenstwie, a racz zachować w myśli szalenca....

Ethel podnosi oczy na niego, a potem długie rzęsy okrywają je, jak zasłona. Pochylając się nad matką Trouillis, ścisła wychudłe jej dłonie w swoich, namawia do cierpliwości, ufności w miłosierdzie Boże, a w końcu wręcza jej kilka sztuk złota.

— Dziękuję, aniele z nieba! niech ci Bóg wynagrodzi! — powtarza staruszka trzęsącym głosem.

Wracając do Chêne-Capitaine, Jerzy i Ethel mało słów z sobą zamienili, od czasu do czasu usmiechali się tylko. Możliwy byłoby, że oboje obawiają się zdradzić jakąś tajemnicę, lub skarb utracić. Umyslnie idą

po mału, jakby chcieli opóźnić chwilę rozłączenia.

Pierwsza Ethel przerwała milczenie.

— Jeszcze kilka dni — mówi — a opuścimy Francję; obowiązki mego ojca powołują go na dziekanat. Kto wie, czy wrócimy kiedy do pięknego pańskiego kraju?

— *Ce que femme veut, Dieu le veut!* — odpowiada Jerzy francuskim przysłowiem.

— A ja mogę powiedzieć inaczej: Czego pragnie córka, pragnie i ojciec!

Zanim miała czas dorzucić jeszcze coś więcej, Dean, którego już są blisko, dodaje:

— Nigdy jeszcze nie wyrzekłaś większej prawdy, Ethel, i czekam tylko twojego rozkazu, aby zawołać na konie.

Czyniąc głową ruch potakujący, Ethel mieni się na twarzy. Chwila odjazdu nadeszła.

Złożywszy Jerzemu uprzejme podziękowanie, ojciec i córka wsiadają na konie. Ethel powierza groomowi swój snop kwiatów, ale młody rolnik zauważył, że piękna amazonka wyjęła z bukietu gałązkę dzwonek i włożyła ją w dziurkę stanika.

Znowu jeźdźcy przeskakują baryerę; wkrótce znikają poza gałęziami drzew. Poważny i zamyślony Jerzy nie spuszcza oczu z drogi, którą pojechała miss Ethel, tak samo, jak żeglarz patrzy na gwiazdkę, stanowiącą o jego przeznaczeniu.

W tej samej chwili słońce schodzi majestatycznie w głąb po za łąki; różowe chmurki barwią wierzchołki drzew lasu Marly; słychać fujarkę pasterza, dzwonki krów, śpiew ptaszek, tych melodyjnych mieszkających lasów. Jeden za drugim robotnicy kroczą ciężkim krokiem, powoli; jeden niesie motykę na plecach, drugi łopatę lub rydel; wszyscy idą z wozem, naładowanym kartoflami, prowadzonym przez Jerzego.

Słońce zachodząc, wysyła długie promienie pasmami złotymi, rozścielającymi się po ziemi, podczas gdy wspomnienie miss Ethel

wieksza się jak strzała złota w serce młodego rolnika.

Młoda miss ze swojej strony jedzie na koniu milcząca i zadumana — mówiąc sobie w głębi duszy:

— W życiu kobiety największą wartość stanowić może uczucie ciche, ukryte i tajemnicze, tem bardziej nienaruszone, że nie udziela się na zewnątrz, tak samo, jak woń szacowna, zamknięta w urnie, zachowuje swą siłę i opiera się działaniu czasu.

III.

Na początku listopada, otwarcie roku szkolnego w szkole praw, powołuje Jerzego do Paryża i młody wieśniak przemienia się w studenta.

Wraz ze swoją matką zajmuje na ulicy Palatine apartament w starym domu, jednym z tych, których nie dotknęła jeszcze niemiłosierna motyka inżynierów, burzących stare mury na utworzenie nowych ulic. Zdrowie pani d'Aumel oddawna nie należało do świetnych, co było przyczyną, że z musu prowadziła życie dość zamknięte; kiedy mogła przechodziła tylko ulicę, żeby się dostać do kościoła Saint Sulpice, gdzie całe godziny spędzała na modlitwie. Zajęta jedynie troską o zbawienie swej duszy i przyszłością syna, powtarza mu ciągle, że los młodego człowieka nie zależy tylko od jego własnych zasług, ale że do tego potrzeba także mieć przyjaciół i stworzyć sobie stosunki, ponieważ jest to dźwignią, bez której najinteligentniejsi nie potrafiliby wydosłać się na najwyższe szczeble drabiny socyalnej.

Jerzy posłuszny tym radom, udzielał się towarzystwu, o ile na to jego studia pozwalały. W domu poważnym jednego ze swoich dawnych profesorów, p. Devrage, poznał piękną kobietę panią Dolby, która wyróżniając go z pośród innych, obdarzyła szczególniejszymi względami; pani Dolby, mogąca mieć

lat około trzydziestu pięciu, chociaż wyglądała na dziesięć mniej, postępowała z młodym człowiekiem bardzo przyjaźnie i zachęcająco.

Wspomnienie Ethel zatarło się nieco w umyśle i sercu Jerzego, a głowa zawróciła się piękną cudzoziemką. Dość wcześnie jednak poznał się na zalotności tej ostatniej i bogatszy o jedno więcej doświadczenie w życiu, zabrał się do pracy ze zdwojoną pilnością. Przy końcu jednak lipca opanowuje go na nowo pragnienie wsi i swobody i liczyć zaczyna godziny do odjazdu.

Pierwszego dnia wolnego Jerzy pędzi do la Mulerie.

— Jakżeś się zmienił od roku! — woła ciotka — uszczęśliwiona widokiem siostrenca.

— Nie może być inaczej, moja droga ciotko! Jeżeli się wdziało czapkę doktorską, trzeba się wyrzec włosów krótko ostrzyżonych i podkreconych do góry wąsików jak u kaprala.

Zmienił się rzeczywiście i zmętniał przez rok; ładnie utrzymana, nie wielka broda dodaje mękości i powagi pięknym rysom.

Rozpatrzywszy się w spokojnym, dobrze znanym otoczeniu wiejskim, Jerzy czuje, że wspomnienia budzą mu się w sercu; rozumie teraz, że pociąg tajemniczy, jakim uległ, by co prędzej wrócić w te strony, pochodził z tej przyczyny, że miejsca te były pełne obecności miss Elsewhere. Ciągnęło go w pole, gdzie rozmawiał z nią po raz pierwszy, do ścieżki pełnej kwiatów, którą razem przebiegali, do łąki, gdzie się pożegnali. Wszystkie te wspomnienia owiewały go, jakby różowym obłokiem i wkrótce łąki i lasy, pogodnie niebo i wonne powietrze natchnęły go wyłączną myślą o uroczym zjawisku, którego wspomnienie zawierało dla niego prawdziwe skarby szczęścia.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

będzie się, jak wiadomo, jutro o godzinie 9 z rana, — w katedrze zaś ormiańskiej w sobotę o tej samej godzinie.

* * *

Na ręce JE. Namiestnika Księcia Eustachego Sanguszki złożyli dzisiaj kondolencje z powodu śmierci s. p. Arcyksięcia Karola Ludwika: Konsul niemiecki oraz deputacja lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej, złożona z wiceprezydenta Izby Pieczętników, członków Izby Baczewskiego i Długoszewskiego oraz sekretarza Veltze'go.

* * *

Jutro, t. j. 22 b. m., w piątek, o godzinie 11 przed południem odbędzie się za spokój duszy s. p. Arcyksięcia Karola Ludwika żałobne nabożeństwo w tutejszym kościele ewangelickim.

* * *

Kraków, 20 maja.

Wczoraj o godzinie 6 popołudniu odbyło się nadzwyczajne posiedzenie pełnej Rady miejskiej celem uczczenia pamięci Arcyksięcia Karola Ludwika.

Przewodniczył p. prezydent Friedlein. Po otwarciu posiedzenia zabrał głos p. prezydent i przemówił w te słowa:

„Rodzina Cesarska pogrążona znów została w cieniu głębokiej żałoby, a ludy Austrii, których serca tak żywo odczuwają każde zdarzenie, miłowanego naszego Monarchy spotykające, ogarnął głęboki żal z powodu ciężkiej straty, jaką poniósł Najmilsiejszy panujący nam Monarcha, Najdostojniejsza Jego Rodzina, jaką poniósł państwo i jaka dotknęła nasz naród przez śmierć Jego ces. i król. Wysokości Arcyksięcia Karola Ludwika, która Go wczoraj zśród żyjących wyrwała.

Najj. Pan utracił Brata, z którym go łączyły najczulsze węzły rodzinne. Ludy Austrii utraciły jednego z najszlachetniejszych, najlaskawszych i najukochańszych Książąt, Męża, który z naśladowania godnym poświęceniem podejmował wszystko, w czemkolwiek Najdostojniejszemu Bratu swemu pomocnym być mógł, który podzielał z Nim wszystkie trudy ciężkich dni rządzenia.

Umiłowawszy wszystko, co wzniosłe, szlachetne i piękne, nie małe na polu nauk i sztuk zastąpił go przez popieranie prac i nsiłowań uczonych i artystów, czego dowodem nasza Akademia Umiejętności, której tak gorliwym był Protektorem.

Kraj nasz utracił w zmarłym jednego z nielicznych obrońców i rzeczników, których obok Najmilsiejszego Monarchy, Opatrzność utraconemu naszemu narodowi najlaskawiej zesłała.

Uczucie żalu głębokiego z powodu śmierci niewygastej pamięci Arcyksięcia, jakiemu dalszcie panowie wyraz przez powstanie z miejsc, zapisaniem zostanie w protokole obrad Rady.

Kończąc, zapraszam Panów do jak najliczniejszego uczestnictwa w jutrzejszym nabożeństwie i na znak żałoby posiedzenie zamykam“.

Akademia Umiejętności postanowiła wysłać z powodu śmierci swego Dostojnego Protektora adresy kondolencyjne tak do Najj. Pana, jak do ciężką żałobą okrytej Wdowy Najd. Arcyksiężnej Maryi Teresy. Również imieniem Akademii zostanie złożony wieniec na trumnice zmarłego Arcyksięcia.

Chorągwie żałobne powiewają w naszym mieście ze wszystkich prawie gmachów urzędowych.

* * *

Kraków, 21 maja. (Tel. prywatny). Uroczyste nabożeństwo żałobne za duszę s. p. Arcyksięcia Karola Ludwika, w nieobecności księcia Biskupa ks. Puzyny, odprawił dzisiaj o godzinie 9 rano w kościele Maryackim wikaryusz generalny ks. prałat Gawroński. Przed głównym ołtarzem w prezbiterium ustawiony był wspaniały katafalk. W stalach zasiadli: kapituła katedralna, b. Minister JE. dr. Julian Dunajewski, komendant korpusu generał bar. Albori, generalicya, korpus oficerów, reprezentanci wszystkich władz rządowych i autonomicznych, Akademii umiejętności, Uniwersytetu, posłowie. Kościół zapełniony tysiącami publiczności. Podczas nabożeństwa śpiewał chór katedralny.

Deputacja Akademii umiejętności, mianowicie Prezes Akademii hr. Stanisław Tarnowski i sekretarz generalny Rektor dr. Stanisław Smolka, udaje się dzisiaj do Wiednia. Także na domach prywatnych powiewają liczne chorągwie żałobne.

* * *

Z całego Państwa i z zagranicy, od głów koronowanych, od reprezentacji ludów, krajów i korporacji, od przedstawicieli wszystkich warstw społecznych, nadchodzą do Wiednia wyrazy najgłębszego współczucia dla dotkniętego tak ciężko śmiercią Dostojnego Brata, Najjaśniejszego Pana, dla Najd. Wdowy po s. p. Arcyksięciu Karolu Ludwiku i całego Najw. Domu Ojciec św., cesarz niemiecki, królestwo włoscy, królowa angielska, wszyscy niemal zwierzchnicy państw pospieszyli z wyrażeniem żalu i współczucia. W Wiedniu, w całej Austrii i w całej Monarchii panuje żałoba; teatry stołeczne zamknięte, ze szczytów gmachów publicznych i prywatnych instytucji zwieszają się żałobne chorągwie, w kościołach i świątyniach odprawiają się żałobne nabożeństwa, dzienniki wszystkich języków i wszystkich stronnic tw mówią o Zmarłym z najgłębszą czcią i poświęcają pamięci Jego głęboko odczute wspomnienia. W tym powszechnym żalu zaś serdeczny i szczerzy a żywy udział bierze nasz kraj, dla którego pamięć s. p. Arcyksięcia Karola Ludwika zawsze pozostanie drogą.

Z powodu śmierci s. p. Arcyksięcia Karola Ludwika zarządzone została sześciotygodniowa żałoba dworska, która rozpocznie się 22 b. m. Przez pierwsze cztery tygodnie będzie trwała gruba żałoba.

W Izbie panów Rady państwa poświęcił wczoraj Prezydent hr. Trauttmansdorf pamięci Arcyksięcia Karola Ludwika gorące wspomnienie, podnosząc świetne cnoty Zmarłego, Jego działalność około rozwoju sztuki i popierania dobrobytu gmin oraz wspierania biednych. Niewygasta wdzięczność o tych czynach zostanie na zawsze związana z pamięcią o Arcyksięciu. Izba jednoczy swój, z głębi serca płynący żal, z ciężkim smutkiem Monarchy.

W końcu postawił prezydent wniosek, aby prezydium upoważniono do złożenia wyrazów głębokiego współczucia Izby z powodu bolesnej straty u stóp Tronu. Członkowie Izby wysłuchali stojąc wspomnienia posmiertnego i przyjęli wniosek prezydium poczem posiedzenie zamknięto.

Węgierska Izba deputowanych postanowiła na wniosek prezydenta wysłać na pogrzeb deputację, złożoną z prezydium i dobrowolnie zgłaszających się członków parlamentu, oraz złożyć na trumnice wieniec.

Między złożonymi na trumnice Arcyksięcia wieniecami znajduje się wieniec od Koła polskiego z polskim napisem: „Koło postów polskich“.

Izba giełdowa w Wiedniu uchwaliła zamknięcie giełdy w piątek, jako w dniu pogrzebu Arcyksięcia.

Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand d'Este — jak wiadomo — nie zastał już Ojca przy życiu; przybył o kilka godzin za późno. Na dworcu kolei zachodniej w Wiedniu oczekiwali Jego przybycia Najd. ks. Würtemberska Małgorzata Zofia i Najd. Arcyks. Marya Anuncyata. Najd. Arcyksiążę wysiadł z wagonu ze swoim bratem Najd. Arcyksięciem Ottonem i z proboszczem, ks. Marschallem, którzy naprzeciw Niego wyjechali do Sanct-Poelten. Najd. Arcyksiążę uściskał strapione siostry, które wybuchły płaczem. Najd. Arcyksiążę wygląda znacznie lepiej, nieco się opalił; na twarzy jednak Jego były widoczne ślady boleści i smutku. Opuszczając wagon, był tak wzruszony, że musiał opierać się na swoich Siostrach. Gdy miano wsiąść do powozu, Najd. Księżna Małgorzata Zofia troskliwie otuliła Najd. Arcyksięcia, podnosząc kornierz od paltota.

Wiedeń, 21 maja. Polit. Corresp. dowiaduje się, że zagraniczne dwory, ze względu na krótkość czasu, nie wysyłają na pogrzeb s. p. Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika członków rodzin panujących, jako swych zastępców, lecz poprzestają na upoważnieniu w tym celu swych stałych dyplomatycznych reprezentantów.

Według *Vaterlandu* Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand d'Este, który w najbliższych dniach przeniesie się do Schönbrunnu, nie weźmie udziału w pogrzebie Swego Najd. Ojca, a to w skutek porady lekarzy, którzy pragną odsunąć od Najd. Arcyksięcia wszelką sposobność do wzruszeń.

Berlin, 21 maja. Z powodu śmierci Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika zarządzone dwutygodniową żałobę dworską.

Wiedeń, 21 maja. Wczoraj popołudniu w sali marmurowej pałacu Arcyksięcia Karola Ludwika, zamienionej w żałobną komnatę odbyło się w obecności Najd. Rodziny Arcyksiężnej, Najd. Arcyksięcia Ludwika Wiktora, księcia Braganza i Dworu Arcyksiążęcego, wystawienie zwłok s. p. Arcyksięcia na katafalku i pobłogosławienie ich.

W ciągu popołudniowych godzin wielu Członków Najw. Domu i wiele osób z wyższego towarzystwa przybyło, aby odmówić ciche modlitwy. Złożono nadzwyczaj wiele wienców. Z całej Monarchii i zagranicy nadchodzą nieustannie nowe kondolencje.

Wiedeń, 21 maja. Stowarzyszenie artystów malarzy i rzeźbiarzy wiedeńskich odbyło wczoraj zebranie, ażeby oddać cześć pamięci s. p. Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika, Swego Protektora. Przewodniczący Deininger wygłosił wspomnienie, w którym podniósł w gorących słowach niestrudzoną a pełną błogich skutków działalność s. p. Arcyksięcia na wszystkich polach sztuki i przemysłu, zaznaczając w wdzięczności poparcie, jakiego s. p. Arcyksiążę używał zwłaszcza rodzimej sztuce i jej przedstawicielom. Mowca wyraził w końcu głębokie współczucie dla Najj. Pana i Najw. Domu.

Wiedeń, 21 maja. Dzisiaj rano o godzinie 9 odprawiono w sali marmurowej, prze-

kształconej na kaplicę żałobną, cichą Mszę żałobną, na której byli obecni: Najd. Rodzina Zmarłego, Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor, książe Bawarski Karol Teodor, książe Alfons hiszpański z małżonką, oraz Siostry Najd. Arcyksiężnej Maryi Teresy.

Deputacja 7 pułku ułanów imienia Arcyksięcia Karola Ludwika, składająca się z sześciu oficerów z pułkownikiem Nachodskym na czele, złożyła wspaniały wieniec. Do domu żałoby nadchodzą bezustannie z bliska i z daleka wspaniałe wienie.

Wiedeń, 21 maja. Galicyjski Wydział krajowy złożył u trumny s. p. Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika wieniec z napisem w języku polskim: „Reprezentacja wdzięcznego kraju Najdostojniejszemu Arcyksięciu Karolowi Ludwikowi.“ Podobnie Koło polskie złożyło wieniec z napisem w języku polskim: „Koło polskie Rady państwa Arcyksięciu Karolowi Ludwikowi.“

Wiedeń, 11 maja. (Telegram prywatny). Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand d'Este powróci zaraz po pogrzebie s. p. Arcyksięcia Karola Ludwika znowu do Territet.

Moskwa, 21 maja. Z powodu zgonu s. p. Arcyksięcia Karola Ludwika złożyli kondolencje na ręce ambasadora austro-węgierskiego ks. Liechtensteina: w imieniu cara i rządu rossyjskiego książe Łobanow, wielu wielkich książy i książy zagranicznych — pomiędzy nimi książe Henryk pruski — dalej wszyscy dyplomaci i liczni dostojnicy.

Moskwa, 21 maja. Z powodu śmierci Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika odwołano przegląd wojsk i capstrzyk. Odwołano również przyjęcia w ambasadzie austro-węgierskiej.

Rada Państwa.

(CDXCXVIII posiedzenie Izby poselskiej).

(J. Gl.) **Wiedeń, 19 maja. (Korespondencya Gazety Lwowskiej).**

Prezydent Chlumecy zagaja posiedzenie o godzinie 11 minut 25 w obecności bez porównania większej niż zwykle liczby posłów i wszystkich PP. Ministrów z wyjątkiem hr. Gleispacha. Wygłosiwszy znaną z telegramu mowę poświęconą pamięci zmarłego Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika, zamyka na znak żałoby natychmiast posiedzenie, oznaczając następne na jutro.

KRONIKA

Lwów, 21 maja.

— **JE. Marszałek krajowy** Stanisław hr. Badieni, na czele deputacji Wydziału krajowego, w skład której wchodzi pp. dr. Wereszezyński i dr. Sawczak, udającej się na pogrzeb Arcyksięcia Karola Ludwika, wyjechał dziś popołudniu pociągiem kuryerskim do Wiednia.

Równocześnie wyjechała deputacja miasta Lwowa, wybrana na wczorajszym posiedzeniu Rady, złożona z pp.: prezydenta Mochnackiego, delegata Michalskiego i radnego Bardasza. Obie deputacje staną jutro rano w Wiedniu.

— **Księżna Klementyna Koburska**, matka księcia Ferdynanda, w towarzystwie dr. Stanciowa bawiła onegdaj godzinę w Krakowie. Księżna Klementyna odprowadzała mianowicie syna swego, ks. Ferdynanda, udającego się z Bułgarii przez Węgry do Moskwy i towarzyszyła mu w drodze od Bogumina do Trzebini, gdzie nastąpiło pożegnanie. Księżna niechęć następnie dłużej czekać w Trzebini na zmianę pociągów, udała się dalej do Krakowa, gdzie przybyła o godzinie 8 min. 45 wieczorem i zabawiwszy przeszło godzinę na dworcu, najbliższym pociągiem powróciła do Wiednia.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Przemyslanach, z grupy większych posiadłości, rozpisano Prezydium c. k. Namiestnictwa na dzień 23 czerwca b. r.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowym o godzinie 1 w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. Starostwo.

— **P. Sperk**, szef departamentu weterynarskiego w Ministerstwie spraw wewnętrznych, bawi w Krakowie — jak donosi *Czas* — w sprawie zaprowadzenia dobrowolnej kontumacyi. Przyjazd p. Sperka poprzedziła bytność w Wiedniu dwóch członków Rady miejskiej pp. Hermana Fritscha i Józefa Jawornickiego, mającą na celu poczynienie kroków w sprawie zaprowadzenia dobrowolnej kontumacyi przy miejskiej targowicy na nierogaciznę.

— **Z Uniwersytetu.** P. Józef Bolesław Grzybowski, rodem z Krakowa, otrzymał stopień doktora filozofii, a pp. kandydaci adwokacy Isaak Reiser, rodem z Jarosławia i Józef Westreich, rodem z Tarnowa, otrzymali stopień doktorów prawa na Uniwersytecie Jagiellońskim.

— **Wybór uzupełniający** dwóch członków do Rady miejskiej we Lwowie, wczoraj przeprowadzony, nie dał pozytywnego rezultatu, nastąpiło bowiem zupełne rozstrzelanie głosów między ośmiu kandydatów stawianych przez rozmaite komitety. Głosowało 2.929 wyborców z tych około 1.300 wyborców izraelickich; absolutna większość: 1.465. Głosowanie odbywało się w VI. salach. Do dziś w południe ukończyły swe czynności tylko komisje skrutacyjne z czterech sal, a mianowicie: I., II., IV. i VI. W salach tych razem wzięwszy otrzymali głosów: p. Thom 1.051, Schmelkes rabin 867, dr. Gołstyński 388, prof. Mańkowski 278, p. Krach 542, Bednarski 416, Jaegerman 359, Kędziński 164. Oprócz tego po kilka lub kilkanaście głosów padło na rozmaite osoby.

Według powyższych danych i przypuszczalnego rezultatu z dwóch jeszcze sal, w których obliczenia nie ukończono, nikt nie otrzymał absolutnej większości.

Wobec takiego rezultatu wczorajszych wyborów, musi nastąpić wybór ściślejszy. Przedtem jednak osobno musi być przeprowadzony wybór ściślejszy między pp.: Getritzem, Kordysem, Dziwińskim i Gostkowskim, którzy przy ściślejszych wyborach ośmiu radnych nie otrzymali absolutnej większości.

Wybór ten rozpisany na 26 b. m.

— **Koncert** Teresy Arkel, ze współudziałem pp. prof. Fr. Neuhausera i M. Wolfsthal, odbędzie się w sobotę, dnia 23 b. m. w sali Domu narodnego, urządzony staraniem gal. Towarzystwa muzycznego. Program: 1. a) Mozart: aria z opery „Wesele Figara“; b) Brahms: Canto d'amore, odśpiewa koncertantka. 2. A. Thomas: romans i gawot z opery „Mignon“, odegra prof. M. Wolfsthal. 3. R. Schumann: a) Lagrime quiette, b) Canzone della sposa, odśpiewa koncertantka. 4. P. Sarasate: Zigeunerweisen, odegra prof. M. Wolfsthal. 5. E. Grieg: a) Der Traum, b) E sano il consiglio, odśpiewa koncertantka. 6. F. Ries: I część z suity G-dur, odegra prof. M. Wolfsthal. 7. a) J. Massenet: Elegia, b) St. Niewiadomski: „Dziewczę z buzią jak malina“, c) J. Gall: Więc kochaj, odśpiewa koncertantka. Początek o godzinie 8 wieczorem. Bilety są do nabycia w księgarni p. Jakubowskiego i Zadurowicza, a w dzień koncertu przy kasie od godziny 7.

— **Odwołanie wycieczki cyklistów.** Zarząd kolarzy „Sokoła“ lwowskiego, odwołuje zapowiedziany na 24 b. m. pierwszy dzień Zielonych świąt wycieczki drogowej 70 klm. na gościńcu przemyskim, gdyż wskutek trwałej panującej słoty stan gościńca tak się pogorszył, iż urządzenie wycieczki jest niemożliwe.

— **Dar.** W dniu poświęcenia sztandaru w szkole im. Zimorowicza, złożyła p. Jadwiga Makusz na potrzeby ubogiej dziatwy tej szkoły kwotę 5 zł. Za dar ten składa zarząd szkoły serdeczne podziękowanie.

— **Instalacya** ks. Metropolity Arkadyusza Czuperkowicza w Czerniowcach, odbyła się onegdaj w sposób przepisywany, przyczem jako przedstawiciel Rządu był obecny Prezydent krajowy hr. Goess. Pochód z pochodniami i koncert odpadły z powodu śmierci s. p. Arcyksięcia Karola Ludwika.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: W Krakowie, Franciszka z Szeliskich z Ziemblie Boguszowa, urodzona 1822 r. Była ona żoną śp. Henryka Bogusza, prokuratora trybunału apelacyjnego w Krakowie, syna szambelana Stanisława i Apolonii Jordan Stojowskiej z linii galicyjskiej z Siedlisk. Po wypadkach r. 1846, które rodzinę Boguszów ciężko dotknęły, zamieszkała stale w Krakowie i oddała się wychowaniu dzieci, mianowicie czterech córek i trzech synów, z których najstarszy dr. Adam jest znany adwokatem w Krakowie.

W Skołyżynie, Wiktor Klobassa Zrencki, znany przedsiębiorca naftowy.

W Monachium, Ludwik Boller, zaszczytnie znany artysta-malarz. Śmierć spowodowała, jak wiadomo, spadnięcie z rusztowania, 14 metrów wysokiego, przy pracy nad obrazem panoramy Tatr, będącym na ukończeniu, a który w sierpniu b. r. w Warszawie wystawionym będzie. Tragiczny przypadek pozbawił życia jednego z najdzielniejszych monachijskich pejzażyistów. Ludwik Boller pracował wilkunastu panoramach pierwotnie z prof. Wagnerem, a następnie wraz z Schönchenem zdobył sobie imię jednego z najdzielniejszych i najwybitniejszych panoramistów niemieckich.

Jeden z głównych twórców niezrównanego pejzażu panoramy Raławickiej, pracował obecnie nad panoramą Tatr, którą z malarzem Stanisławem Janowskim komponował i razem z nim, oraz innymi artystami w Tatrach studia przeprowadzał. Boller pokochał społeczeństwo polskie i polskich artystów; wzajemnie przez swój znaczny charakter i wielką koleżeńskość zdobył sobie szacunek i miłość naszych artystów i wszystkich, którzy mieli sposobność bliżej go poznać. Zgon jego wywołał głęboki żal i szczerze współczucie.

Urodzony w r. 1860 w Ludwigsburgu w Wirtembergii osierocił żonę, którą dopiero przed czterema miesiącami zaślubił. Przedsiębiorca Panoram Tatr, dr. Henryk Lgocki, wyjechał do Monachium, aby oddać ostatnią usługę swemu przyjacielowi i złożyć wieniec na jego trumnice

imieniem przyjaciół zmarłego i grona artystów krakowskich.

— **Z Krynicy** nam piszą: Dnia 17 b. m. obchodzone w Krynicy solennie uroczystość otwarcia zakładu zdrojowego połączone z założeniem kamieni węgielnych pod dwa nowe domy mieszkalne „pod koroną” i „pod berłem” tudzież z poświęceniem nowego bazaru. Uroczystość ta rozpoczęła się w zakładowym w kwiaty przystrojonym kościółku sumą celebrowaną przez ks. Gruszkę, proboszcza z Muszyny, po czym przystąpiono do aktu poświęcenia kamieni węgielnych, do których włożono metalowe pušky z monetami i dokumentami podpisanymi przez reprezentantów wszystkich władz.

Liczni zaproszeni goście i publiczność miejscowa brała żywy udział w tej uroczystości, mającej dla Krynicy doniosłe znaczenie. Budujące się bowiem wielo kosztom funduszu religijnego jako właściciela Krynicy, są początkiem całego szeregu nowych budowli już to w r. 1896, już to w następnych latach powstać mających. Władze centralne zainteresowały się bowiem bardzo naszym zdrowiskiem i postanowiły nie szczędzić kosztów, by usunąć braki, które tu od dłuższego czasu uciążliwie się dawały. I tak niebawem otrzymamy nowe wodociągi wody źródlanej, łązienki borowinowe będą rozszerzone, dla służby buduje się odrębny dom mieszkalny, również i w roku bieżącym powstać ma dom izolacyjny dla chorób zakaźnych. Budynek mieszkalny „zamek”, który z wyglądu swego jak najmniej na to miano zasługuje, ustąpi niebawem miejsca wspaniałej budowli. Znikł już z powierzchni osławiony „potok”, na gruntach jego powstał piękny skwer, na tle którego wznosi się nowy bazar.

Zarząd zdroju chcąc dać szerszej publiczności poznać te liczne zmiany, jakie w najbliższym czasie w Krynicy uskutechnione będą, urządził wystawę planów powstać mających budowli. Wystawa ta składa się z kilkudziesięciu kartonów, a otwarcie jej wchodziło w program niedzielnych uroczystości, które zakończył obiad dany przez zakład na cześć zaproszonych gości. Wznoszono liczne toasty przeważnie na pomyślność rozwoju zakładu. W uroczystości całej brał też udział protomedyk krajowy radca Namiestnictwa dr. Józef Merunowicz, gorliwy opiekun Krynicy.

Chłodne i dżdżyste powietrze nie przyczynia się do ożywienia początku bieżącego sezonu. Liczmy też zaledwie kilkadziesiąt gości. Może na Zielone Świąta będzie aura znośniejsza — na które spodziewamy się liczniejszego zjazdu.

— **Z Obserwatorium** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 21 maja godz. 10 rano 1896.

Dnia	Godz.	Barometr mm. *	Temperatura °C.	Wiatr		Zachmurzenie niebieskie (0-10) **
				kierunek	siła	
20/5	2 połud.	757.4	+20.4	SW	1	9
20/5	9 wiecz.	756.2	+15.0	SE	3	6
21/5	7 rano	756.6	+13.0	SW	2	7

Najwyższa temperatura od 12 w południe dnia 20 maja do 7 rano dnia 21 maja b. r. była +21.4°C., najniższa +11.0°C.

Barometr stał w mierze.

Prognoza: Pogoda.

*) Podane stany barometru są zredukowane do poziomu morza i przy temperaturze 0°C. Chcąc oznaczyć stan barometru dla pewnej wysokości n metrów, należy w ogólności $\frac{n}{11}$ mm. odjąć.

**) 0 Pogodnie; powietrze skłonne do burzy.

**) 10 zachmurzone. całkiem

— **Do kasy** zarządu głównego Towar. Szkoły ludowej wpłynęło w miesiącu kwietniu na szkołę w Białej 299 zł. 14 ct., na fundusz zakładowy 139 zł. 76 ct., na fundusz bieżący 519 zł. 30 ct. Razem 958 zł. 20 ct. Wydatki wyniosły 52 zł. 12 ct.

— **Najstarszy ze studentów.** W Greifswald zmarł najstarszy ze studentów, bo liczący 70 lat, „wieczny” kandydat teologii. Staruszek ten, studiując tak długo i nie mogąc nigdy zdać egzaminu, miał ku temu uzasadnioną rację; daleki kuzyn jego bowiem, człowiek bardzo bogaty, zapisał mu znaczny swój majątek, pod warunkiem, że spadkobierca korzystać będzie z dochodów do chwili ukończenia wykształcenia, poczem cały majątek miał przejść na cele dobroczynne. Dziedzic więc nie miał innego punktu wyjścia, jak nigdy nie ukończyć wykształcenia.

— **Setna rocznica.** W dniu onegdajszym przypada setna rocznica wynalazku szczepienia ospy, dokonanego przez dr. Jennera. Wynalazca szczepienia ospy ochronnej Edward Jenner, urodzony w r. 1749, był synem pastora w wsi Berkeley (w Szkocji). Wstąpiwszy w 18 roku życia, jak to było wówczas zwyczajem, na praktykę lekarską, odrazu myślał o szczepieniu ospy limfami krowimi, a myśl tę poddał mu prze-

bywanie między ludem wiejskim, który oddawna już wierzył w to, że kto zarazi się krostami od krow, ten nigdy nie będzie chorował na ospę. Jenner, po ukończeniu praktyki lekarskiej w Londynie, powrócił do wsi rodzinnej, gdzie wszystkie wolne chwile poświęcał badaniom kwesty działania krowianki i szczepił ją chodząc od wsi do wsi. Nareszcie po 25 latach, przekonawszy się, że z setek osób, którym szczepił krowiankę, żadna dotknięta nie została ospą, nie donosząc o spostrzeżeniach swoich nikomu, w dniu 14 maja 1796 r. zwołał lud wiejski z okolicy i po raz pierwszy publicznie zaszczerpił chłopcu limfę, zebraną z dziewczyny, która dojąc krowę zaraziła się od niej. Wiadomość o szczepieniu ospy przez Jennera doszła do Londynu, gdzie szerzyła się epidemia ospy, to też licznie zaczęto przybywać do Berkeley o pomoc i dopiero po kilku miesiącach, gdy ospa w Londynie nieustannie srożyła się, a z osób, którym Jenner zaszczerpił krowiankę, nikt nie umarł a nawet nie zachorował, sława Jennera rozszalała się po całej Anglii, zkąd następnie przeszła do łądu stałej Europy i do Ameryki.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś we czwartek (wznowienie) „Dzwony z Corneville”, operetka w 4 aktach R. Planqueta.

Jutro w piątek po raz drugi „Wujaszek Karola” krotoczwila w 4 aktach z angielskiego B. Jonsona.

W sobotę po raz ostatni przed wyjazdem do Krakowa „Sztymar”, operetka w 3 aktach Karola Zellerera. Występ p. Broccard.

W niedzielę o godz. 3 popołudniu na dochód stow. wzaj. pomocy artystów sceny lwowskiej, 5 raz „Jadzia wdowa”, krotoczwila w 3 aktach Ryszarda Ruskowskiego;

wieczorem o pół do 8 „Palestrant”, operetka w 4 aktach K. Millöckera.

W poniedziałek popołudniu o 3 „Przeor Paulinów czyli Obrona Częstochowy”, dramat historyczny w 5 aktach przez Juliana Mörs z Poradowa.

wieczorem o pół do 8 „Dzwony z Corneville”, operetka w 4 aktach Planqueta.

We wtorek ostatnie przedstawienie operetki przed wyjazdem do Krakowa „Ptasznik z Tyrolu”, operetka w 3 aktach Zellerera, z panną Broccard.

We środę na dochód Arcybraetwa N. P. M. Królowej Korony Polskiej pod protektoratem Maryi Tehorznickiej wykona Towarzystwo śpiewackie „Lutnia” ze współudziałem pp. Żelazowskiego, Grabińskiego i orkiestry teatralnej „Służba Jana Kazimierza” wielkie oratorium przez M. Sołtysa.

We czwartek pierwszy gościnny występ p. Kamińskiego, artyście sceny krakowskiej „Łapowinicy”, komedya w 5 aktach A. N. Ostrowskiego.

P. Jan Gall, przybył na stały pobyt do Lwowa i objął dyrygenturę Towarzystwa śpiewackiego „Echo”. Nabytku tak świetnego można Echistom tylko pogratulować, znana bowiem rutyna dyrygenta p. Galla, zdoła niezawodnie chor „Echa” postawić na wyżynie prawdziwie artystycznej. Na walnym zgromadzeniu tegoż Towarzystwa odbytem wczoraj, wybrano nowy wydział a prezesem p. Bronisława Laskownickiego.

Żywe obrazy z „Quo vadis”, przedstawione zostaną po kilkumiesięcznych przygotowaniach w Warszawie. Przedstawienie urządził grono pań pod kierunkiem artystów, którzy zajęli się układem najwybitniejszych scen z „Quo vadis”, żywo tkwiących w pamięci czytelników powieści Sienkiewicza. Programu przedstawienia, z którego dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, dopełni gra znakomitego pianisty prof. Michałowskiego.

Najd. Arcyksiążę Karol Ludwik we Lwowie.

(Kartka z dziejów miasta).

W dniu dwudziestym trzecim grudnia 1853 roku Lwów przybrany odwiedznie, oczekiwał na przybycie Najdostojniejszego Arcyksięcia Karola Ludwika, który przez czas dłuższy zabawiał w murach naszego grodu, by przy pomocy tak doświadczonego administratora, jakim był ówczesny Namiestnik, Agenor hr. Gołuchowski, zaznajomić się z rozmaitymi szczegółami zarządu prowincjonalnego. Od rana już powiewały na wieży ratuszowej oraz na innych budynkach publicznych flagi o barwach państwowych a po-

czasie komunikacji kolejowej, przeto Dostojnego Gościa, oczekiwała u Gródeckiej rogatki deputacya wydziału miejskiego z burmistrzem Höpflingenem na czele. Wjazd na terytorium miasta zdołały dwie przybrane w zieleń, tarce herbowe, cyfry i w sztandary. piramidy, przy których ustawiła się kapela miejskiego korpusu strzeleckiego. O godzinie pół do czwartej popołudniu wesoly odgłos trąbek pocztarskich zwiastował przyjazd Arcyksięcia. W tej chwili kapela strzelecka zaintonowała hymn ludowy, a lud zgromadzony wzdłuż gościńca powitał przybywającego radosnym okrzykiem. Po krótkim przemówieniu burmistrza ruszono w dalszą drogę do miasta. W dzisiejszym gmachu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przygotowano apartamenty dla Gościa. Przed gmachem uszykowana się kompania honorowa, zgromadzili się naczelnicy władz cywilnych oraz wojskowych, przedstawiciele duchowieństwa i szlachty. Powitawszy zebranych, udał się Arcyksiążę do swych apartamentów celem wytechnienia po trudach podróży, alisci już z pierwszym zmierzchem grudniowego wieczoru, zajaśniało całe miasto rzesistem oświetlenia, na wachach zaś Hetmańskich zapalono czerwone ognie bengalskie. O godzinie ósmej wieczorem zbliżyła się kapela wojskowych, oznajmiła zbliżanie się olbrzymiego korowodu z pochodniami, który podzielony na dwa oddziały, wyruszył z rynku przez place: Maryacki i Świętego Ducha ku rezydencji Arcyksiężęcej. Tysiąc pięćset woskowych pochodni i czterdzieści ochotowych chorągwi składało ów korowód, który niebawem ustąpił miejsca licznemu orszakowi śpiewaków, wykonywujących okolicznościową kantatę. Korowodowi przyglądał się Arcyksiążę z balkonu i wystuchawszy kantaty odbył w towarzystwie Namiestnika krótką po mieście przejażdżkę.

Tak witał Lwów Dostojnego Gościa w pierwszym dniu Jego pobytu. Na cześć Arcyksięcia skreślili wiersze powitalne Jan N. Kamiński i Wincenty Thullie. Tego ostatniego utworu nie znamy, wiersz zaś autora „Zabobonu” podany imieniem gminy miasta Lwowa a ogłoszony w noworocznym numerze *Nowin* z roku 1854 wydrukowaliśmy w całości przed dwoma laty, gdy Najd. Arcyksiążę przybył na otwarcie Wystawy krajowej do Lwowa.

Dalsze owacy powitalne nastąpiły w teatrze skarbkowskim, dokąd przybył Arcyksiążę w dniu 27 grudnia, podczas przedstawienia niemieckiego. Przyjęto Go hymnem ludowym oraz transparentem z cyfrą Arcyksięcia w środku, dnia następnego zaś scena polska powitała Gościa drugą częścią „Kra-kowiaków” urozmaiconą śpiewkami okolicznościowymi. Święto Nowego Roku dało szlachcie galicyjskiej pożądaną sposobność do wyrażenia swych życzeń Arcyksięciu, a oraz do zapewnienia Go o wierności i przywiązaniu do Tronu. W dniu tym pospieszył do rezydencji kwiat arystokracji miejscowej z Namiestnikiem Gołuchowskim na czele, a na powitalną przemowę Namiestnika, odpowiedział Arcyksiążę w te słowa: „Wielce uradowany jestem oglądając panów przy uroczystym tym obchodzie tak licznie u mnie zgromadzonych. Przyjmijcie serdeczne podziękowanie za wasze uprzejme życzenia a ja też nie omieszkam oświadczyć o tem Najjaśniejszemu Panu i Cesarzowi. Oby błogosławieństwo Boże jak w przeszłych latach, tak i nadal czuwało nad naszym Cesarzem, Jego monarchią a szczególnie nad Galicyą!” — Trzykrotny okrzyk: „Niech żyje Cesarz!” rozległ się w sali audyencyonalnej z pierwszego zgromadzenia, poczem Arcyksiążę zaszczycił niemal każdego z obecnych uprzejmem słowem i po godzinnem posłuchaniu oddalił się do prywatnych apartamentów.

Panie przedstawiły się Arcyksięciu na najbliższej recepcji w Namiestnikowskim pałacu, na które Dostojny Gość stale uczęszczał, choć w pierwszych chwilach pobytu we Lwowie obowiązki reprezentacyjne bardzo wiele zabierały Mu czasu. Co dnia niemal zgłaszały się do rezydencji deputacye rozmaitych miast galicyjskich z wyrazami hołdu a w dniu 26 stycznia t. r. uzyskała posłuchanie deputacya bukowińska, wiedzona przez prezydenta krajowego Schmücka i biskupa Hackmana. Deputaci zapraszali Arcyksięcia, by zaszczycił Swemi odwiedzinami Czerniowce i zostali zawiązani na obiad do Jero Ces. Wysokości.

Uprzejmością Swą zjednał Sobie młodziehcny, bo zaledwo 20-ty rok liczący Arcyksiążę, nie tylko serca tych, którzy mieli zaszczyt zbliżenia się do Jego osoby, ale nadto dobro-śliwością wobec maluczkich okazującą zapisał się wdzięcznie w pamięci Lwowian. Wielce charakterystyczny epizod przedstawia następujące zdarzenie: Pewnego dnia — a było to zaraz w pierwszych dniach pobytu Arcyksięcia we Lwowie — spotkał On na ulicy Piekarskiej, drżącego od zimna, skulonego pod murem chłopczynek, który na pytanie, co mu się stało, oświadczył, że chodzi do szkoły, ale nie ma z czego żyć i ginie z głodu.

— Więc idź do kuchni Arcyksiężęcej, tam ci jeść dadzą — rzekł do biedaka Dostojny Przechodzień.

— Ależ proszę pana oficera — odparł nędzarz — ja się tam boję przystąpić.

— Idź prosto, nie bój się, na dole jest kuchnia!

Uradowany obietnicą jadła popędził chłopak przodem do znanej w całym mieście Hausnerowskiej kamienicy a w chwilę później nadszedł za nim Arcyksiążę. Oczywiście straż i służba nie chciały przepuścić małego obdartusa, ale na rozkaz Pana wzięto go natychmiast do kuchni, nakarmiono, odziano i odtąd codziennie miano o malcu staranie.

Więść o tem zdarzeniu rozeszła się szybko po całym mieście i bardziej zaskarbiła Bratu Cesarskiemu sympatyje ludności, aniżeli hojne dary, jakie codziennie składał przy rozmaitych sposobnościach na cele dobroczynne. Chcąc się zaznajomić z urządzeniami publicznymi we Lwowie, bywał Najd. Arcyksiążę w różnych zakładach oraz instytucjach publicznych a jedną z pierwszych tego rodzaju była bytność Jego na dorocznym popisie w Zakładzie dla ciemnych, odbytem w dniu 18 stycznia t. r. Z wielką uwagą przysłuchiwał się Gość odpowiedziami nieszczęśliwej dziatwy, która wzięta z pod słomianych strzechy, zaznajamiała się dzięki gorliwej pracy swych nauczycieli z zasadami wiary, elementarnymi wiadomościami oraz z rozmaitemi rękodzielami. W odrębnym liście, wystosowanym do dyrektora Zakładu, Kazimierza hr. Badeniego, wyraził Arcyksiążę Swą łaskę i względy dla instytutu, na którego cele złożył równocześnie kwotę dwustu złotych reńskich. Z niemiejszem zajęciem uczestniczył Arcyksiążę w popisie, urządzonym w dniu 18 marca, w Zakładzie dla głuchoniemych, któremu również zaofiarował kwotę stu złotych reńskich, a poprzednio już, (d. 11 lutego), zaszczycił Swemi odwiedzinami Zakład Narodowy im. Ossolińskich. Przybywszy do Zakładu w towarzystwie Namiestnika, powitany został przez zastępcę kuratora literackiego, Maurycyego hr. Dzieduszyckiego oraz przez urzędników bibliotecznych: Augusta Bielowskiego i Karola Szajnochę. Zwiędzenie zbiorów rozpoczęło od galerii obrazów i od gabinetu numizmatycznego, poczem okazano Gościowi radsze rękopisy, dyplomy, autografy i zabytki archeologiczne, którym się przyglądał z widocznym upodobaniem.

Maurycy Dzieduszycki był zresztą znany Arcyksięciu już poprzednio, gdyż Jemu to wypadł w udziale zaszczyt nauczania Jero Ces. Wysokości języka i literatury polskiej, podczas gdy prezydent sądu wyższego Stroynowski, udzielał mu ważniejszych wskazówek w zakresie spraw sądowych, Namiestnik zaś hr. Gołuchowski w dziedzinie administracji. Jakkolwiek wojskowość mniej zajmowała Arcyksięcia, to jednak zwiędzał on w lutym koszary, szpitale, arsenały, tudzież gmach komendy wojskowej, poświęcając wszakże szczególniejszą uwagę kościołom, oraz pomieszczonym w nich zabytkom sztuki. Zwiędzając w pierwszych dniach kwietnia klasztor Franciszkański zaglądał i do osiadłego w tymże konwencie na dewocyi biskupa Gutowskiego, a w dniu czwartym kwietnia udzielił posłuchania zwycięcy z pod Stoczka, generałowi Dwernickiemu. Tegoż dnia oglądał Arcyksiążę ratusz, w którym prócz biur magistratu, mieściła się też szkoła realna, oraz galicyjska Kasa oszczędności. Przy każdym zetknięciu się z szerszą publicznością zyskiwał Arcyksiążę coraz to większą przychylność wśród naszego społeczeństwa. — Podczas pobytu swego we Lwowie — pisały redagowane przez Jana Dobrzańskiego *Nowiny* — zjednał sobie Arcyksiążę serca wszystkich swem pełnem łaskawości obejściem się i udziałem, jaki we wszystkich sprawach krajowych bierze. Polacy, wysunięci na przednie straże świata katolickiego i bronić go zawsze gotowi, czy orężem, czy słowem, umieją cenić wysoce tę głęboką religijność, której Arcyksiążę jest wzorem..“

(Dokończenie nastąpi).

Stanisław Schnür-Pełowski.

OSTATNIA POCZTA

W sprawie stanowiska prawnego szpitali prowincjonalnych, odbyła się wczoraj w Wydziale krajowym ankieta pod przewodnictwem szefa departamentu V członka Wydziału krajowego dr. Horszarda. Ankieta wyraziła zapatrywanie, aby projekt Wydziału krajowego o szpitalach oprzeć na czeskiej ustawie i aby nie wymieniać, że są one gminnymi lub powiatowymi.

W planie podróży Najjaśniejszego Pana o ile chodzi o podróż do Budapesztu na uroczystości jubileuszowe Węgier, nie zaszyły — jak donosi *Fremdenblatt* — mimo śmierci Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika żadne zmiany.

Najj. Pan odwiedził we wtorek o godzinie pół do 12 w południe bawiącego w Wiedniu księcia Teodora Bawarskiego. O go-

dzinie 12 odwiedziła Swego Dostojnego Brata i Jego Małżonkę Księżną Józefę Maryę Najj. Pani.

Prezydium Ministerstwa kolei żelaznych ogłasza następujące oświadczenie:

„W rozmaitych pismach krajowych pojawiają się od pewnego czasu systematycznie wiadomości o zamierzonych przez Ministerstwo kolejowe rzekomo zaprowadzić się mających reformach i zarządzeniach, które ze względu na ich treść zdolne są zaniepokoić szersze koła urzędników kolei państwowych.

I tak doniesiono o mającej się wprowadzić „redukcji dyet podróźnych“, o „szkodliwej dla urzędników kolei państwowych regulacji plac“, o „tajnych orędziach Ministerstwa kolejowego, w sprawie obsadzenia posad urzędniczych i udzielenia urlopów“.

Wszystkie te wiadomości pozbawione są wszelkiej podstawy i są wprost zmyślone“.

Zarząd Stowarzyszenia urzędników państwowych w Ołomuńcu wystosował do Prezydium Rady Ministrów telegram, wyrażający podziękowanie za przyjęcie do skutku ustawy pensyjnej. „Ustawa ta — oświadcza depeza — uwalnia urzędników państwowych od ciężkiej troski, a dobrodziejstwo zawdzięczają oni łasce Monarchy i pieczy Ministerstwa“.

W parlamencie niemieckim toczyła się przedwczoraj dyskusja nad kredytem dodatkowym na wojsko kolonialne w południowo-zachodniej Afryce.

Dyrektor urzędu kolonialnego dr. Kaiser, uzasadniając przedłożenie rządowe, zaznaczył trudności komunikacyjne z posiadłościami niemieckimi w południowo-zachodniej Afryce. Depesze muszą być wysyłane przez Capstadt. Żądane dwa miliony kredytu są konieczne a suma ta nie może być zredukowana. Prawdopodobnie dnia 31 maja będzie mógł wyruszyć z Hamburga oddział, złożony z 400 żołnierzy. Na terytorium niemieckim w południowo-zachodniej Afryce przebywa obecnie około 200 Niemców. Odkryto nowe pola guana; mnoży się nakład kapitałów niemieckich. Utrzymanie niemieckiego panowania ma w Afryce także ogólne polityczne znaczenie. Rząd związkowy jest zdania, że nigdy nie powinny Niemcy wyrzec się posiadłości afrykańskich.

Dep. Richter mniemał, że należy raz wreszcie pogrzebać wszystkie marzenia o kolonialnej świetności. — Dep. hr. Arnim oświadczył, że przyjęcie projektu jest koniecznością ze względu na tych, którzy chcą uzyskać monopol dla kolonizacyjnej działalności w całej południowej Afryce.

Narodowo-liberalni, antysemita, centrum i konserwatyści złożyli krótkie deklaracje, popierające projekt rządowy. Na tem zakończono pierwsze czytanie. W drugim uchwalił parlament przedłożenie bez dyskusji a na zwołaniem w tym celu posiedzeniu popołudniowym, przyjął parlament w trzecim czytaniu kredyt dodatkowy na wojsko kolonialne w południowo-zachodniej Afryce i następnie odroczył obrady do dnia 2 czerwca.

Do Pol. Corr. donoszą z Moskwy iż wedle dotychczasowych dyspozycji, z okazji uroczystości koronacyjnych odbędą się w austro-węgierskiej ambasadzie w dniach 23 i 25 b. m. obiady w których wezmą udział: car i carowa, wielcy książęta i wielkie księżne, ks. pruski Henryk, księstwo Connaught, księstwo Neapolu, księstwo Koburg, księstwo Hesse, następcę tronu rumuńskiego i wiele innych dostojnych osób. Wspaniałe apartamenty domu zajętego przez ces. i król. ambasadora znacznie rozszerzono i przystrojono jak najświetniej.

Z oficjalnych kół petersburskich zaprzeczają stanowczo wiadomości jakoby rząd rosyjski zamierzał ustanowić w Sofii obok reprezentacji dyplomatycznej także agenta handlowego i attaché wojskowego.

Rosyjski minister skarbu Witte odniósł w sprawie uregulowania waluty i zaprowadzenia waluty złotej pierwsze zwycięstwo. Po dziesięciu posiedzeniach przyjęła komisja finansowa rady państwa jego projekt z bardzo nieznaczными zmianami. Obrady te, jak to zaznaczył sam minister skarbu w swem przemówieniu, posiadają tymczasowo tylko znaczenie; zadaniem ich było jedynie wyrównanie i pogodzenie sprzecznych zapatrywań, a na podstawie wyjaśnionego położenia przedstawiony będzie radzie państwa w sesji jesiennej nowy projekt. Krótko przed rozpoczęciem tych obrad widoki nie były zbyt świetne dla ministra skarbu, głównie w skutek wyczerpującego memoriału członka rady państwa Manzurowa, na który odpowiedział minister skarbu, poczem nastąpiła replika Manzurowa, zaopatrzona w bogaty materiał statystyczny. Udało się jednak Wittemu zważyć dość groźną opozycję ale tylko Manzurowa, ale i dwóch ministrów, a mianowicie ministra wojny Wannowskiego i ministra spraw zagranicznych

księcia Łobanowa-Rostowskiego. Obaj ministrowie oświadczyli się stanowczo przeciwko wypuszczeniu zapasów złota z kasy państwowej z wojskowo-politycznych względów; obawiali się oni odpływu złota za granicę, a tem samem osłabienia wojskowego i politycznego stanowiska państwa i to właśnie w chwili, gdzie należało jego powagę i zewnętrzna potęgę ze względu na obecne położenie polityki zagranicznej na dalekim Wschodzie i półwyspie Bałkańskim utrzymać wszelkimi siłami. Udało się jednak Wittemu usunąć te obawy oświadczeniem, że gotów jest złożyć znaczny zapas złota jako skarb wojenny; mówi o 300 milionach rubli w złocie, które w ten sposób zostaną „uwięzione“. Tem ustępstwem zadowolili się dwaj opozujący ministrowie. Co prawda nie brak głosów utrzymujących, że minister skarbu, skoro tylko przeprowadzi swe dzieło, starać się będzie o uwolnienie się od tych ograniczeń, zagrażających jego reformie. Zważywszy bowiem należy, że uwięzienie tak znacznej ilości złota stałoby się mogło dla ubożego rosyjskiego gospodarstwa krajowego nadmiernym ciężarem. Z drugiej znowu strony dość powszechne panuje mniemanie, że puszczane raz w obieg złoto nie utrzyma się w kraju, lecz w krótkim przeciągu czasu odpłynie za granicę.

Król serbski, jak słycać, miał zapewnić przywódców stronnictw, że sierpniowe wybory do wielkiej skucepny (dla zmiany konstytucji) będą przeprowadzone nie przez gabinet dzisiejszy, ale przez nowy, koalicyjny.

Raport konsularnego angielskiego urzędnika Fitzmaurice, członka komisji wysłanej w celu zbadania rozruchów w północnej części wilajetu Aleppo stwierdza, że 5.900 Armeńczyków przyjęło w obawie rzezi i zniechęca się ze strony Turków mahometanizm. Straty pieniężne poniesione przez ludność w jednej tylko Urfie wynoszą do 200.000 funtów tureckich.

Na przedwczorajszym posiedzeniu francuskiej rady ministrów prezydent Faure udzielił wiadomości o łaskawem przyjęciu go przez carową-wdowę przy pożegnaniu we Frouard.

W czwartek rozpoczną ministrowie obrady nad projektami fiskalnymi, wypracowanymi przez ministra skarbu Cochéry'ego.

Ambasador angielski w Wiedniu Monson otrzymał wielką wstęgę orderu łaziebego („Bath“).

Wojna w Erytrei na razie jest skończoną — taką opinię wyraził gubernator kolonii włoskiej, generał Baldissera. — *Agencja Stefani* donosi z Massawy z 18 b. m.: Porucznik Sapelli został wysłany 12 maja na czele oddziału żołnierzy, w celu odzyskania Ambadebry (Szimenzana), zajętej przez synów rasy Sebata. Oddział wykonał niespodziewany atak nocny i zdobył Ambadebrę, uważaną dotychczas za niezdobytą. Włosi utracili tylko 4 zabitych i 4 ciężko rannych. Nieprzyjacieli poniosłszy znaczne straty, poszedł w rozsypek. Przy ataku wyróżnił się zwłaszcza porucznik Marozzi. W dniu 17 b. m. odbyło się wydanie jeńców włoskich z Tigry. Powrót reszty jeńców oczekiwany jest w ciągu miesiąca. Adigrat zupełnie opróżniony i rozbrojony. Generał Baldissera, który obecny wielkiej wagi okres wojny uważa za skończony, wysłał (dnia 19 b. m.) korpus operacyjny kolumnami do Dangollo, a z tamąd kolejno do Barakit i Senafe. Dwie kompanie pionierów wysłał Baldissera, porozumiawszy się poprzednio z rasem Mangaszą, na pobojowisko pod Adą celem pogrzebania poległych Włochów i wystawienia im zaszczytnego pomnika.

Sąd wojenny pod przewodnictwem generała Delmayno sędzić będzie Baratierego najprawdopodobniej w Adikaje. Baratiere wybrał na swojego obrońcę kapitana Cantoniego. *Agencja Stefani* ogłosiła także telegram z Massawy z 18 b. m., w którym wymienione są nazwiska członków sądu wojennego, mającego wyrokować w sprawie Baratierego.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 21 maja. Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych rozdano deputowanym sprawozdanie stałej komisji dla kodeksu karnego o wniosku dep. Pinińskiego, Rutowskiego i Wielowieyskiego w sprawie wychodźstwa. Komisja poleca przyjęcie projektu ustawy, zawierającej postanowienia karne przeciw namawianiu do wychodźstwa i przeciw nieprawemu zajmowaniu się przedsiębiorstwem wychodźstwa. Komisja wnosi następnie rezolucję, wzywającą usilnie rząd do jak najrychlejszego załatwienia uchwalonej przez Izbę rezolucji w sprawie ustawowego uregulowania wychodźstwa.

Dep. Koenig i tow., Dyk i tow., Formanek i tow. przedkładają nagłe wnioski w sprawie wsparcia dla kilku dotkniętych elementarnymi klęskami okręgów w Czechach.

Dep. Dworzak i tow. interpelują P. Prezydenta Ministrów w sprawie rozdawnictwa dotacji państwowych w roku 1895 z powodu szkód elementarnych.

P. Minister skarbu w przesłanym piśmie zawiadamia, iż ustawa o emeryturach urzędników otrzymała sankcję Najwyższą.

Następnie przystąpiła Izba do dalszej generalnej dyskusji nad ustawą o katastrze podatku gruntowego. Hr. Zedwitz ubolewa nad zwłoką w traktowaniu tej sprawy. Mowca życzy sobie przeprowadzenia ogólnej rewizji, ale nie na podstawach z r. 1880. Wkłady kapitału w ziemię, nie opłacają się. Mowca wyraża nadzieję, iż uda się skłonić P. Ministra skarbu do powiększenia opustu podatku gruntowego ponad półtora miliona.

P. Minister skarbu omawiał wniosek mniejszości, t. j. ażeby obniżyć ogólną sumę podatku gruntowego o 2½ miliona zł., podczas gdy Rząd zgodził się dotychczas tylko na obniżenie o 1¼ miliona. Owóż P. Minister skarbu oświadczył, że Rząd widzi ciężkie przesilenie w rolnictwie i zamierzył pewnymi środkami rolnictwu przyjść z pomocą finansową; ofiary finansowe państwa w tej mierze wynosiłyby w ciągu lat 15 sumę 57½ milionów. Co do wniosku mniejszości atoli musi Rząd zastrzedz sobie decyzję. W razie przyjęcia wniosku mniejszości, musiałby Rząd zaniechać akcyi, projektowanej na rzecz rolnictwa. P. Minister wskazuje na finanse państwa, które nie są wcale tak pomyslnie jak powszechnie mniemają. Znajdziemy się w r. 1897 a zwłaszcza w 1898 w nadzwyczaj trudnym położeniu. Słowo: „nadwyżki kasowe“ jest mytem z dawno ubiegłych czasów. Podwyższenie plac urzędników nie winno, iż taki jest stan finansów: — jest to sprawa która musi być absolutnie uregulowana i bieży równoległe z położeniem finansowem Państwa, które samo przez się jest niekorzystne. Żądania stawiane do Państwa, rosną tak niezmiernie, że Rząd stoi wobec granicy, którejby przekroczyć nie chciał. P. Minister zapytuje, czy Izba życzy sobie utracić tę wielką zdobycz, jaką było usunięcie deficytu. Podwyższenie podatku od piwa, podatku od wódki i od cukru będzie musiało być przyzwolone, czy to dzisiejszemu, czy jakiemu innemu Rządowi, jeżeli wszelkie żądania, jakie Izba i poszczególne jej członkowie stawiają do Państwa, zadawalniająco załatwione być mają.

Dep. Kaizl przerywając: Gdzie jest deficyt?

P. Minister skarbu (mówi dalej): To się w przyszłym budżecie pokaże. Przekonacie się, że dotychczasowe preliminarze pojedynczych Ministerstw nie były jeszcze zupełnie i realne. Zaszły bowiem niektóre przekroczenia. Jeśli się będzie preliminowało realnie i uwzględniało ciągle wzrastające potrzeby, to bliska jest możliwość, iż stanie się znowu przed deficytem. Pan Minister wskazuje, że teraźniejsze dochody nie wzrastają, i to o wiele, w tym stopniu, jak wzrastały w roku zeszłym. Jeżeli Izba uchwali wniosek mniejszości, wtedy nastąpią dwie konsekwencje; po pierwsze zamknięcie akcyi na korzyść rolnictwa, powtóre, co zresztą i tak nastąpić musi, ale potem nastąpi w mierze o wiele większej: znaczne podwyższenie podatków pośrednich. (Oklaski — długotrwałe poruszenie w całej Izbie).

Po przemówieniach jeszcze kilku mówców uchwalono przejść do rozprawy szczegółowej. Na tem posiedzeniu odroczone do wczoraj.

Wiedeń, 21 maja. Na wczorajszym wieczornem posiedzeniu Izby deputowanych toczyła się szczegółowa dyskusja nad katastrzem podatku gruntowego. Przy paragrafie 1 ks. Fryderyk Schwarzenberg wskazując na opłakane położenie rolnictwa domagał się usilnie większych opustów w podatku gruntowym.

Pan Minister skarbu dr. Biliński przyznając, że rolnictwo bardzo chroma, wyraził przekonanie, że potrzeba przyjść mu z pomocą przez podjęcie jakiejś większej akcyi. Należy bezwarunkowo myśleć o przyszłości i nie dopuścić do zupełnego upadku rolnictwa. Podatki spożywcze będą nietylko z korzyścią dla interesów rolniczych, lecz oddziałają dodatnio na finanse pojedynczych krajów.

Izba przyjęła pierwszych sześć paragrafów przedłożenia o katastrze podatku gruntowego.

Dep. Proskowetz i jego przyjaciele polityczni zapytują PP. Ministrów handlu, skarbu i rolnictwa, czy ze względu na to, że parlament niemiecki uchwalił podwyższenie premii od dowozu cukru, co może oddziaływać szkodliwie na rozwój austriackiego przemysłu cukrowego i utrudnić wywóz cukru, nie zamierza Rząd w porozumieniu z rządem węgierskim wnieść jeszcze na sesji bieżącej przedłożenia dla odwrócenia grożącego niebezpieczeństwa.

Wiedeń, 21 maja. *Wiener Abendpost* pisze w skutek inicjatywy, danej w komisji budżetowej Rady państwa, uzupełnił Pan Minister skarbu instrukcję służbową dla kra-

jowych inspektorów podatkowych w Galicyi, na Morawie, a w przyszłości i w Czechach w sposób następujący:

Przy dochodzeniach urzędowych mają krajowi inspektorowie podatkowi badać postępowanie władz przez nich lustrowanych, jakoteż podrzędnych organów, ich nadzorowi powierzonych, także w tym kierunku, czy zachowują się one w myśl rozporządzenia ministeryjalnego, normującego zachowanie się organów skarbowych w obec ludności w ten sposób, iżby odpowiadało ono uprawnionym wymaganiom podatkujących. Spostrzeżeniom w tej mierze poczynione należy wyrazić w uwagach tablic kwalifikacyjnych. Krajowi inspektorowie podatkowi winni podczas podróży inspekcyjnych korzystać z każdej sposobności, ażeby się dokładnie poinformować o życzeniach ludności, w szczególności zaś u naczelników gmin w sprawach urzędowania władz i urzędów podatkowych. Wyjaśnień, żądanych przez strony interesowane, należy, o ile to według istniejących norm jest dopuszczalne, z największą gotowością udzielać lub udzielenie wyjaśnień polecić. Co do wniesionych życzeń i zażaleń, mają krajowi inspektorowie podatkowi przedsięwziąć lub zarządzić potrzebne dochodzenie a w razie możliwości, w najkrótszej drodze wydać odpowiednie polecenia i o tem, jakoteż o przeszkodach w tej drodze usunąć się nie dających, w relacji swej zdać sprawę.

Wiedeń, 21 maja. Na wczorajszym posiedzeniu przytocznej Rady kolejowej uchwalono przedłożony przez komitet wniosek, aby wezwać Rząd do wzięcia pod rozwagę utworzenia w Czerniowcach w swoim czasie osobnej dyrekcji ruchu kolei państwowych. — P. Minister kolei żelaznych Guttenberg podniósł, że dotychczas nie było potrzeby utworzenia w Czerniowcach osobnej dyrekcji, że jednak wybudowanie sieci bukowińskich kolei lokalnych wywoła potrzebę wzięcia pod rozwagę utworzenia dyrekcji ruchu w Czerniowcach.

Wiedeń, 21 maja. (Tel. prywat.) Prezydent Ministrów hr. Badeni znalazł się dzisiaj w nocny w niebezpieczeństwie. Hr. Badeni powracał z wieczornego posiedzenia Izby, jadąc fiakrem do klubu. Na skrócie koło Heinrichshofu naprzeciw Opery, dorożka, wyjeżdżająca z bocznej ulicy, wpadła na powóz Prezydenta Ministrów. Woźnica hr. Badeniego spadł z kozła, konie złamały dyszel, a wraz z dyszlem oderwały się od powozu i pobiegły szalonym pędem. Zatrzymano je dopiero koło hotelu „Imperial“. Temu oderwaniu dyszla zawdzięcza hr. Badeni, że wyszedł bez szwanku. Woźnica lekko zraniony.

Wiedeń, 21 maja. (Tel. prywat.) Oprócz dep. Suessa wystąpił także dep. Wrabetz ze stronnictwa zjednoczonej lewicy niemieckiej a zamierza wystąpić jeszcze dep. Noske. Izba panów obradować będzie we środę nad reformą wyborczą; także reforma podatkowa zostanie załatwiona jeszcze w bieżącej sesji.

Rzym, 21 maja. Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów sekretarz stanu Bonin oświadczył, że pogłoska o zamierzeniu zniesieniu prefektury apostołskiej w Erytrei jest zupełnie nieuzasadniona. Mowca wyraził się z jak największym uznaniem o misjonarzach.

Sprawozdawca z uzupełnionego budżetu na r. 1895/6 stwierdził, że w dwóch ostatnich latach budżet, dzięki zwiększonym dochodom a zmniejszonym wydatkom, poprawił się o 150 milionów, tak że 20 milionów z wydatków na Afrykę, można było wziąć z bieżącego rachunku, nie uciekając się do nadzwyczajnych środków.

Massawa, 21 maja. Dnia 18 b. m. fort Adigrat oddano wojskom rasy Mangaszy. Przedtem zniszczyli Włosi wielką liczbę dział i ogromne zapasy amunicji. Między wypuszczonymi z niewoli jeńcami na znajdując się także major Salsa.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 21go maja 1896 r. godz. 2 minut. — Alpejskie Towarzystwo górnicze 74-90, Węgierskie akcje kredytowe 371.—, Akcje anglo-austriackie 155 75, Akcje banku Union 281-50, Akcje kolei południowej 93.—, Losy tureckie 55 60, Akcje kolei państwowej 343-50, Akcje kolei Lwowsko Czerniowieckiej 268.—, 4-procentowe galic. obligacje propinacyjne z 1889 r. 97-40, Akcje tytoniowe 172.—, Węgierskie obligacje indemnizacyjne 97-35, Akcje kolei Elbetal 275.—, Akcje banku dla krajów koronnych 250.—, 4-procentowa węgierska renta złota 122-50, Akcje banku związkowego 137-50, Rubel papierowy 1-27-75, Węgierska renta papierowa 98-90, Kredytowe ziemskie 440.—, Kredyty 346-87, Rimamurania 329.—, Usposobienie silne.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1896.
(czas środkowo-europejski).

Do Lwowa przychodzą :	Pociągi				Ze Lwowa odchodzą :	Pociągi			
	pospieszne		osobowe			pospieszne		osobowe	
Z Berlina	5:10	1:30	8:55	6:55	9:30	—	—	—	—
Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	9:30	—	—	—
Z Warszawy	5:10	—	—	8:55	—	9:30	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy przez Tarnów (tylko od 1/6 do 30/6 włącznie) (*od 23/6 do 15/6 włącznie)	*5:10	—	—	†8:55	6:55	—	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy przez Rzeszów	5:10	—	—	—	—	—	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy przez Przemysł	—	—	8:45	8:55	—	9:30	—	—	—
Z Mszany dolnej przez Tarnów, Rozwadowa i Nadbrzezia przez Dembiec	—	—	—	—	6:55	—	—	—	—
Z Chabówki przez Tarnów	5:10	1:30	—	—	—	—	—	—	—
Z Chabówki przez Rzeszów	5:10	1:30	—	—	—	—	—	—	—
Z Chabówki przez Przemysł	—	1:30	—	8:55	—	—	—	—	—
Z Rawy ruskiej przez Jarosław	—	1:30	8:45	—	—	9:30	—	—	—
Z Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka przez Przemysł	—	1:30	8:45	8:55	—	9:30	—	—	—
Z Mező-Laborez i Pesztu przez Przemysł	—	—	8:45	8:55	—	9:30	—	—	—
Z Ławocznego, Pesztu, Miskolcaza, Munkacza	—	—	—	8:00	—	12:10	—	—	—
Z Hrebenowa (tylko od 10/6 do 31/6 włącznie)	—	—	—	1:51	—	—	—	—	—
Ze Skolego i Stryja (*ze Skolego tylko od 1 maja do 30 września)	—	—	—	8:00	1:51	*10:10	12:10	—	—
Ze Stanisławowa przez Stryj	—	—	—	8:00	1:51	—	12:10	—	—
Z Chyrowa przez Stryj	—	—	—	8:00	1:51	10:10	—	—	—
Ze Suczawy, Husiatyna, Kőrösmező, Słobody rung, Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jass	—	—	9:55	—	—	—	—	—	—
Ze Suczawy, Czortkowa, Kőrösmező, Kałusza, Sopowa, Bukaresztu i Jass	—	—	—	—	2:01	—	—	—	—
Ze Suczawy, Radowiec, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku), Pezenizyna	—	—	—	—	—	6:19	—	—	—
Ze Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Czudyna (każdego poniedziałku), Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jass	—	—	—	7:28	—	—	—	—	—
Ze Sokala i Jarosławia przez Rawę ruską	—	—	—	8:15	—	5:45	—	—	—
Z Bełzca	—	—	—	—	—	5:45	—	—	—
Z Podwołoczysk i Brodów (dworzec Lwów-Podzamcze)	—	2:18	9:50	7:42	4:45	—	—	—	—
Z Podwołoczysk i Brodów (dworzec główny)	—	2:34	10:05	8:05	5:10	—	—	—	—
Z Brzuchowic (od 1/6 do 20/6 i od 15/6 do 9/6 włącznie)	—	—	—	—	—	8:03	—	—	—
Z Brzuchowic (od 20/6 do 14/6 włącznie)	—	—	—	—	—	8:26	—	—	—
Z Janowa (*przez cały rok, † tylko od 1/6 do 31/6 włącznie)	—	—	—	*7:50	†5:28	†8:54	—	—	—
Z Janowa (tylko od 1/6 do 15/6 i od 1/6 do 30/6 włącznie)	—	—	—	—	1:10	7:48	—	—	—

Uwaga: Godziny drukowane tłustymi czcionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6:00 wieczór do godz. 5:59 min. rano.
Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m.
Godzina 12:00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12:36 podług zegara lwowskiego.

W biurze informacyjnym c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja l. 3 (Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formie kieszonkowym. Informacje w sprawach taryfowych i przewozowych.

Nadesłane

Specjalista w chorobach żołądka, kiszek i wątroby
dr. Eugeniusz Kozierowski
po odbyciu specjalnych studiów w klinikach wiedeńskich, berlińskich, tudzież poliklinice profesora Martiusa w Rostoku, mieszka przy ulicy Kopernika l. 3. I. piętro, i ordynuje od godz. 9 do 10 rano i od 3 do 5 po południu. 1116

Wystawy i Muzea.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godziny 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Muzeum przemysłowe miejskie** otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od godziny 9 rano do godz. 3 po południu (w niedzielę i święta od g. 10 do 1.) Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godz. 11 do 3, w niedzielę i święta od godz. 10 do 1. — Wstęp w dni powszednie 20 ct. w niedzielę wolny.

— **Zakład narodowy imienia Ossolińskich.** Biblioteka otwarta codziennie od godziny 9 do 2 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych. — Gabinet monet i medali polskich otwarty jest dla zwiedzających codziennie w godzinach urzędowych, a nadto we wtorki i piątki także od godziny 3 do 5 po południu.

— **Nieustająca wystawa wyrobów** przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Hallickim). Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek. W inne dni 10 ct. Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

— **Muzeum imienia Dzieduszyckich** przy ulicy Teatralnej l. 18 otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10 do 11 przed południem, w środy i soboty od godziny 11 do 3. Wstęp wolny.

— **Muzeum imienia Lubomirskich** otwarte codziennie od godziny 9 rano do 1, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych, we wtorki zaś i piątki od godziny 3 do 5 po południu.

Cennik lwowskiej izby handlowej

Lwów, dn. 21 maja 1896.

1. Akcje za sztuki.	
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	218 — 222 —
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. wa.	237 — 292 —
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	— — —
I. emisji.	358 — 398 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	210 — — —
Akc. garbarni, Rzeszów po 200 zł.	200 — 203 —
Akc. fabr. Lipińskiego po 500 kr.	250 — 260 —
2. List. zast. za 100 zł.	
Banku h. g. 5/6 a. w. wyl. z 10/6 pr.	110 — 110 70
" " 4 1/2 a. w. los. w 50 l.	99 80 100 50
" " 4 1/2 a. w. los. w 60 l. po 200 K.	96 60 97 30
Banku kr. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 l.	100 50 101 20
" " 4 pr. w. a. w 57 l.	97 50 98 20
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	— — —
I. emis.	98 20 98 90
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w 41 1/2 lat	97 70 98 40
4 pr. w. a. los. w 56 l.	97 50 98 20
4. Oblig. za 100 zł.	
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97 20 97 90
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102 — — —
Komunalne Banku kr. 5 pr. II. em.	102 — 102 70
" " 4 1/2 pr. " " "	99 90 100 60
Pożyczki kr. 6 pr. w. a. " "	105 — — —
" " 4 1/2 pr. w. a. " "	100 — 100 70
" " 4 pr. w. a. " "	97 — 97 70
" " 4 pr. koronowej	97 20 97 90
5. Monety.	
Dukat cesarski	5 60 5 70
Napoleonodor	9 50 9 60
Półimperiał	9 60 — —
Rubel rosyjski srebrny	1 20 — 1 25 —
" " papierowy	1 27 — 1 28 —
100 marek niemieckich	58 60 59 10

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19 maja 1896

1. Dług państwa.	
Jednolity dług państwa w banknot.	101.25 101.45
maj-listopad	101.25 101.45
lut-y-sierpień	101.25 101.45
Jednolity dług państwa w srebrze	— — —
styczeń-lipiec	101.10 101.30
kwiecień-październik	101.10 101.30
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	144. — 146. —
" " 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	145.50 146. —
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	155.25 155.75
" " 1864 po 100 zł. 5 pr.	124. — 125. —
" " 1864 po 50 zł. 5 pr.	194. — 195.75
Renty Com. po 42 litr. austr.	— — —
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	158. — 159. —
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	122.55 122.75
Renta koronna 4 pr. za 200 k.	101.30 101.50
2. Obligacje ind. 5 pr. (za zł. m. k.)	
Bukowiny	— — —
Galicyi	— — —
Niższej Austrii	— — —
Siedmiogrodu	— — —
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	96.75 97.75
3. Akcje.	
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	152.50 153.50
Inst. kredyt. dla handlu po 160 zł.	345.60 346.15
Niższo-austr. Tow. eskont. po 500 zł.	780. — 790. —
Gal. banku hip. po 200 zł.	— — —
Gal. ban. d. h. i. prz. a. zł. 200 wpl. 40 pr.	— — —
Gal. zakł. kred. ziem. a. 200 zł.	— — —
Bank dla krajów koron. a. 200 zł.	246.50 247. —
Bank austro-węgierski a. 600 zł.	947. — 950. —
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze	— — —
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	433. — 435. —
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	— — —
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) a. 200 zł.	— — —

4. Listy zastawne losowane.	
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	— — —
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr. w złocie w 50 l.	— — —
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 4 pr. a. w. w 50 l.	99.25 100.25
" " " " " 3 pr. em. 1889	113.25 114.25
G. zakł. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	117.75 118.50
" " " " " w 20 l. 7 pr.	— — —
" " " " " w 36 l. 6 pr.	— — —
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 p.	— — —
" " " " " po 4 p. 41 l. wyl. 97.60	98.25
" " " " " po 4 p. 41 l. pr. w	96.75 97.75
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 1/2 l.	100.50 101.30
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisji	— — —
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	99.25 99.50
Banku austr. węg. 4 1/2 pr.	100.50 101.30
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 pr.	100. — 100.50
" " " " " wyl. 4 1/2 pr.	99. — 99.25
" " " " " w 41 l. wyl.	99. — 100. —
po 4 pr.	— — —
5 Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)	
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	— — —
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	99.25 100.25
Kol. półn. po 100 zł. em. 1886 4 1/2 pr.	100.90 101.90
" " po 100 zł. em. 1887	— — —
Kol. gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. 4 1/2 pr.	— — —
detto (Jarosław-Sokal)	— — —

6. Losy.	
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. aw.	198. — 199. —
Clarego po 40 zł. m. k.	58.50 59.50
Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. mk.	139. — 143. —
Keglewiecha po 10 zł. m. k.	28. — 29. —
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	25.50 26.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.25 23.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw.	63.25 64. —
Palfiego po 40 zł. m. k.	60.50 61. —
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	17.50 18.50
" " węg. " " po 5 zł.	10. — 10.50
Fundacja szpitala Areyks. Rudolfa po 10 zł. a. w.	25. — 26. —
Salma po 40 zł. m. k.	68. — 71. —
St. Genois po 40 zł. m. k.	70. — 71. —
Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw.)	43. — 45. —
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	147. — 151. —
" " 50 zł. a. w.	69. — 73. —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	61. — 63. —
Windiechgratza po 20 zł. m. k.	— — —
7. Weksle (za 3 miesiące).	
Augsburg za 100 w. p. n.	— — —
Berlin za 100 marek w. p. n.	— — —
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	— — —
Hamburg za 100 marek w. p. n.	— — —
Londyn za 10 ft. szt.	120.15 120.45
Paryż	47.70 47.80
Kurs złota.	
Dukat cesarski men.	5.67. — 5.69. —
" pełnej wagi	5.65. — 5.67. —
Korona	— — —
20-frankówka	9.53.5 — 9.55. —
Rosyjski półimperiał	— — —
Talar związkowy	— — —
Srebro	— — —

DZIEŃNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 158 (3772 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kalwarii zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności 22 zł. 24 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Magdaleny Kruk w tut. sądzie przymusowa sprzedaż całej posiadłości wchl. 111 gm. kat. Stronie objętej, dłużnika Jakóba Sołka własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 18 maja i 22 czerwca 1896 każdym razem o 10 rano.
Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli

ustanowiony p. dr. Bresiewicz adwokat w Kalwarii.
Cena szacunkowa wynosi 614 zł. 50 ct. a wadyum 63 zł.
Kalwarya, 18 marca 1896.
L. 3885 (3774 3-3)
Mościcki c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie dłużnych Iwanowi Dybas 30 rat pożyczkowych po 9 zł. w. a. z pn. odbędzie się także w dniach 28 maja 1896 i 9 lipca 1896 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacja realności dłużnej nieobjętej masy spadk. śp. Iwana Dybasa wyk. hip. 91 gm. Krukienice objętej.
Na pierwszym terminie zostanie realność ta sprzedaną tylko za cenę wywołania

tj. 160 zł. lub wyżej niej, na drugim i niżej tejże.
Wadyum wynosi 16 zł.
Resztę warunków i aktów można przejrzeć w sądzie.
Mościcka, dnia 21 marca 1896.
L. 22300 (2918 1-3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że dnia 20 sierpnia i dnia 24 września 1896 każdym razem o godz. o gd. 10 rano w sali rozpraw odbędzie się w celu ściągnięcia pretensji Basi Fuss względem 5 pr. od 2000 zł. z pn. przymusowa licytacja majątności Huta obedyńska objętej wyk. hip. l. 25 tut. ks. hip. a stanowiącej własność Feliksa Bilińskiego.

Na pierwszym terminie sprzedaną ona będzie za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim także i niżej takowej.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 40207 zł. 70 ct.
Wadyum zaś 4021 zł.
Kuratorem dla nieznanych wierzycieli jest adw. dr. Mikuliński a zastępcą tegoż adw. dr. Soron.
Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt ocenienia można przeglądać w tusąd. registraturze.
Lwów, dnia 11 kwietnia 1896.

L. 14300 (3762 3-3)

OBWIESZCZENIE.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowy konserwacyjnych w latach 1896, 1897 i 1898 na drodze Bursztyn-Łopuszna w brzeżańskim okręgu budowniczym odbędzie się 22 maja 1896 w c. k. Starostwie w Brzeżanach licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowli wraz z częścią włą przebudową tej drogi wykonać się mające w r. 1896 wynoszą kwotę

fiskalną 4354 zł. 48 1/2 ct.

Warunki przedsiębiorstwa, wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny i plany przejrane być mogą w godz. urzędowych w wymienionym c. k. Starostwie, gdzie także w wyznaczonym dniu najpóźniej do godz. 12 w poł. wnoszone być mogą oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli a zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadium wynoszące 5 pr. kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych jednostkowych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwym miejscu podać sekyę i ofiarowany opust czy nadwyżkę bez żadnych dopisków wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, oferty zaś niepodane w terminie lub złożone w innym urzędzie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7 maja 1896.

L. 604 (3719 3-3)

W dniach 29 maja 1896 i 30 czerwca 1896 każdym razem o godz. 10 przed poł. odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności wedle whl. 243 dla ks. gr. gm. kat. Bohorodczany na imię dłużnika Altera Herscha Burga jako własność zapisanej w Bohorodczanach położonej w celu ściągnięcia należności w kwocie 10 zł. wa. z pn. na rzecz c. k. Prokuratorji Skarbu im. Wys. Skarbu. Cena szacunkowa wynosi 325 zł. wa. a wadium 32 zł. 50 ct.

Gdyby nie można ściągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności można przejrzeć w tus. registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Bohorodczany, dnia 31 marca 1896.

L. 2289 (3756 3-3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, że w tymże odbędzie się publiczna sprzedaż realności whl. 209 ks. gr. gm. Błyszczanki Perli Wolkowicz własnej na zaspokojenie pretensji Jankla Kupfermana w kwocie 680 zł. wa. z pn. dnia 8 czerwca 1896 i 13 lipca 1896 każdym razem o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadium wynosi 24 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którymby rezolucja licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli ustanowiono kuratorem ek. notaryusza.

Zaleszczyki, 10 marca 1896.

L. 3596 (3741 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Tow. zal. w Mielcu w kwocie 100 zł. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 9 czerwca 1896 i dnia 14 lipca 1896 każdym razem o 10 przed poł. egzekucyjna sprzedaż 1/6 z 1/4 części posiad. whl. 103 gm. Cyranka, 1/8 i 1/6 z 1/8 części posiadłości whl. 104 gm. Cyranka posiadłości whl. 96 i 149 gm. Cyranka.

Cena wywołania 64 zł. 38 ct., 15 ct., 900 zł., 615 zł.

Wadium 6 zł. 45 ct., 90 zł., 61 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Brzeski.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec, 27 kwietnia 1896.

L. 2159 (3752 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej c. k. Prokuratorji Skarbu imieniem Wys. Skarbu przeciw Herschowi Leible Huttes pto 84 zł. 37 ct. wa. przedsięwzięcie przymusową publiczną sprzedaż 2/3 części realności whl. 175 ks. gr. gm. kat. Furkanów objętej, Herscha Leiby Huttesa własnej w dniach 10 czerwca i 13 lipca 1896 każdym razem o godz. 10 rano w zabudowaniu sądowym.

Cena wywołania 56 zł. 67 ct.

Wadium 5 zł. 66 ct.

Resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Wiśniowczyk, 24 kwietnia 1896.

L. 4158 (3751 3-3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 17 czerwca 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 lipca 1896 nawet poniżej takowej licytacja 3/4 części posiadłości wyk. hip. l. 265 ks. gr. gm. katastr. Boratyn objętej, dłużniczki Handzi z Musiów Jarmuła własnej na rzecz Nathana Gleichera pto 30 zł. 17 ct. z pn.

Cena wywołania 824 zł. 48 ct.

Wadium 82 zł. 44 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanym wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adw. dr. Fränkla w Sokalu.

Sokal, 17 kwietnia 1896.

L. 1477 (3280 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 113 zł. 52 ct. wa. z pn. odbędzie się dnia 3 lipca 1896 i 7 sierpnia 1896 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod lk. 31 b w Mohylanach położonej wyk. hip. l. 42 gm. Mohylany objętej, dłużników solidarnych Fedia i Parani ze Stracickich małż. Smaha własnej.

Cena wywołania 500 zł. wa.

Wadium 50 zł. wa.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Kulików, dnia 10 marca 1895.

L. 1598 (3352 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, że celem zaspokojenia sumy 16 zł. wa. odbędzie się na rzecz Lipy Nistla w tutejszym sądzie sprzedaż realności pod lk. 152 w Jablonce niżej położonej. spadkob. sp. Łesia Budz własnej w dniu 7 lipca 1896 i w dniu 25 sierpnia 1896 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadium wynosi 36 zł.

Akt opisania i oszacowania, tudzież resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej

Kuratorem wierzycieli Artur Pędracki w Turce.

Turka, dnia 13 marca 1896.

L. 3544 (3565 3-3)

Dnia 10 lipca 1896 i 20 sierpnia 1896 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie pow. w Tłumaczu licytacja realności Jana Sikorskiego syna Józefa własnej w Targowicy polnej położonej, wykazem hip. l. 40 ks. gr. gm. kat. Targowica objętej celem zaspokojenia sumy 39 zł. 63 ct. wa. z pn. na rzecz Banku kraj. Królestwa Galicyi i Lodomeryi.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej zostanie sprzedana.

Cena wywołania 1500 zł.

Wadium 10 pre.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem adw. dr. Orłowski.

Resztę warunków i wyciąg tabularny w registraturze.

Tłumacz, dnia 9 kwietnia 1896.

L. 399 (3508 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Jozuego Birnstaina w kwocie 325 zł. w dniach 3 lipca i 7 sierpnia 1896 w sądzie o godzinie 10 rano: a) 15/48 części realności pod lk. 18 w Wieliczce i b) 5/12 części realności lk. 1 w Lednicy niemieckiej Franciszka Kleina i Emili Pagowskiej własnej przez publiczną licytację sprzedane będą.

Cena wywołania wynosi ad: a) 499 zł. 80 ct., ad b) 2142 zł. 50 ct., zakład 10 pre.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy, oraz resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w registraturze sądu.

Wieliczka, dnia 20 marca 1896.

L. 4695 (3373 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensji ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w likwidacji we Lwowie mianowicie 18 rat po 7 zł. 50 ct. i jednej raty 6 zł. 44 ct. z pn. przeprowadzi w dniach 9 lipca i 6 sierpnia 1896 każdakrotnie o godzinie 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lk. 214 w Dzikowie nowym położonej, wykazem hipotecznym l. 214 ks. gr. gm. kat. Dzików objętej, hipotecznych dłużników Katarzyny z Kozickich Nieckarz, Maryi z Kozickich Góral, Michała, Anny i Rozalii Kozickich po jednej piątej (1/5) niewydzielonej części własnej, powyższą pretensją z pn. obciążonej z tem,

że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie za jakąbydż cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności, przy udzieleniu pożyczki w kwocie 200 zł. przyjęta.

Wadium 20 zł. wa.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adwokat dr. Szłapa w Lubaczowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Lubaczów, dnia 30 stycznia 1896.

C. k. Rada Sądu krajowego.

L. 4243 (3366 3-3)

W dniach 14 lipca i 14 sierpnia 1896 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna licytacja realności w Delatynie pod lk. 43 położonej wyk. hip. l. 916 ks. gr. Delatyn objętej na zaspokojenie pretensji Stanisławowskiej kasy oszcz. w kwocie 83 zł. 77 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 5010 zł.

Wadium 501 zł. wa.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedana.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono c. k. not. Franciszka Gruńskiego z Delatyna, zaś kuratorem nieznanym z życia i miejsca pobytu Mojżesza Jankla Rosenraucha i Zlaty Rosenraucha jest Schloma Koffler z Delatyna.

Protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny oraz bliższe warunki licytacyjne można w tus. registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Delatyn, 26 marca 1896.

L. 2484 (3437 3-3)

W dniach 14 lipca i dnia 14 sierpnia 1896 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż połowy realności wyk. hip. l. 1, 5/20 części realności wyk. hip. l. 1106 i 1/4 części realności whl. 1130 gm. kat. Łączyn objętych na zaspokojenie pretensji Kopia Tagera w kwocie 142 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 1255 zł. 62 ct., 45 zł. i 9 zł. 37 ct.

Wadium 125 zł. 58 ct., 4 zł. 50 ct. i 94 ct.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedana.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Franciszka Gruńskiego ek. not. z Delatyna.

Protokół oszacowania, wyciąg hipoteczny oraz bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, dnia 23 marca 1896

L. 16791 (3358 3-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Jakóba Madfes przeciw ks. Andrzejewi Obrisków celem zaspokojenia sumy 800 zł. z pn. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż zahipotekowanych na rzecz dłużnika w stanie biernym realności pod lk. 461 1/4 we Lwowie sum 12000 zł. i 6000 zł. z pn. a to w dniach 16 lipca 1896 i 28 sierpnia 1896 o godz. 10 rano w tus. sali rozpraw, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko za cenę wywołania 18000 zł. lub powyżej takowej, na drugim zaś i po niższej cenie nastąpi, a w razie niedotrzymania warunków licytacyjnych, które w tus. registraturze przejrzeć można, odbędzie się relicytacja na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy.

Wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 20 lutego 1896 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub dalsze w tej sprawie zapadłe uchwały z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, zawiadamia się do rąk ustanowionego kuratora ad. dr. Fedaka, którego substytutem adw. dr. Lewicki mianowany i przez edykta.

Lwów, dnia 25 kwietnia 1896.

L. 3214 (3487 3-3)

W dniu 31 lipca 1896 o godz. 9 rano odbędzie się w tut. sądzie relicytacja realności pod lk. 434 w Kutach położonej whl. 1114 gm. Kutę objętej na 100 zł. ocenionej nieobjętej masy spadkowej po Gedalem Glasbergu własnej na rzecz c. k. funduszu indemnizacyjnego pto kosztów 6 zł. 7 ct.

Wadium 10 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania są do przejrzania w tut. sądzie.

Kuratorem nieznanym wierzycieli hipotecznych c. k. notaryusz Zaremba w Kutach.

C. k. Sąd powiatowy.

Kuty, 31 marca 1896.

L. 9422 (3698 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 2/4 części realności w Bonowie położonej wedle wyk. hip. nr. 436 tejże gm. Seńka Pieniucha własnych na zaspokojenie pretensji Tymka Ozimko w kwocie 10 zł. 89 ct. z pn. dnia 13 lipca 1896 i dnia 13 sierpnia 1896 każdym razem o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 379 zł. 50 ct., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadium wynosi 38 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się Dymitra Sieleckiego z Krakowca.

C. k. Sąd powiatowy.

Krakowiec, 16 października 1895.

L. 9423 (3699 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 82 ks. gr. gm. Bonów objętej, Teodora Chomyna i Michała Chomyna własnej, na zaspokojenie pretensji Tymka Ozimko w kwocie 34 zł. z pn. dnia 13 lipca 1896 i 13 sierpnia 1896 każdym razem o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 437 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadium wynosi 44 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. Dymitra Sieleckiego z Krakowca.

C. k. Sąd powiatowy.

Krakowiec, 16 października 1895.

L. 16727 (3277 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Horodence ogłasza, że celem zniesienia wspólności realności wyk. hip. l. 2851 ks. gr. dla gminy Horodenka objętej w 1/4 części Jakóba Feuera, zaś w 3/4 częściach sp. Berla Aberbacha własnej, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż powyższej realności w tutejszym sądzie w dwóch na dzień 13 lipca i na dzień 13 sierpnia 1896 każdym razem o godz. 10 rano wyznaczonych terminach.

Cena szacunkowa 3433 zł. 25 ct., Wadium 343 zł. 83 ct.

Na pierwszym terminie realność powyższa tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, a na drugim i poniżej takowej sprzedana będzie. Kuratorem wierzycieli mianowany adw. dr. Markus.

Horodenka, dnia 5 grudnia 1895.

L. 3477 (3592 3-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Ksenki z Melnyków 10 Fedyszyn 20 Pryma sumy 35 zł. wa. z pn. licytację realności wyk. hip. 37 gminy Rzęsna ruska i połowy realności wyk. hip. l. 136 tejże gminy Rzęsna ruska objętej na dzień 13 lipca 1896 i na dzień 7 września 1896 zawsze o godzinie 10 rano w biurze IV.

Cena wywołania a) realności objętej wyk. hip. l. 37 ks. gr. gm. Rzęsna ruska 292 zł. wa., b) połowy realności objętej wyk. hip. l. 136 ks. gr. gm. Rzęsna ruska 5 zł. Wadium ad a) 29 zł. 20 ct., ad b) 50 ct.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół opisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hip. przejrzeć można w tus. Registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Alexander Schier we Lwowie.

Lwów, 24 marca 1896.

L. 4799 (3670 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobeżycach ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji powiatowej kasy w Wieliczce zaległych rat z pożyczki w kwocie 300 zł. wa. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 11 lipca i 22 sierpnia 1896 egzekucyjna licytacja realności lwh. 24 w Fałkowiach Maryanny Henk, lwh. 93 tamże Józefa Liebenheimera, wreszcie realności lwh. 103 tamże Jana Ciężarka i Anny z Banasiów Ciężarkowej i lwh. 117 Jana Bryksa i Anny Bryksowej po połowie własnych.

Cena wywołania realności lwh. 24 w kwocie 670 zł., realności lwh. 93 w kwocie 430 zł.

Wadium 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tut. są. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Aleksander Miarczyński w Dobeżycach ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobeżyce, 20 lutego 1896.

L. 2096 (3750 2-3)
W celu zaspokojenia pretensji Emilii Bielak w kwocie 200 zł. wa. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w sali rozpraw Nr. 8 w dniu 23 czerwca i 25 sierpnia 1896 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż połowy ciał hipotecznych wyk. hip. 165 i 933 ks. gr. gminy Radziechów dłużnika Stefana Ferencza własnych.

Cena wywołania 757 zł. 50 ct., wadyum 75 zł. 75 ct. wa.

Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Zdzisław Więkowski z Radziechowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Radziechów, 25 lutego 1896.

L. 5436 (3740 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensji masalnych w sprawie rozbiorowej Samuelego Seidmana odbędzie się w tut. sądzie dnia 24 czerwca 1896 i 15 lipca 1896 zawsze o 10 godzinie rano przymusowa sprzedaż połowy realności whl. 1110 w Kopyczyńcach objętej Samuelego Seidmana własnej, cena wywołania wynosi 1900 zł. wa., wadyum 190 zł. wa., resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Kopyczyńce, 12 maja 1896.

L. 2625 (3712 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensji Kasy Oszczędności w Nowym Sączu w kwocie 150 zł. z pn. odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż a) połowy ciała hipotecznego whl. 858 gminy Nowy Sącz objętego dłużnika Franciszka Jazwieckiego własnej, oraz b) połowy ciała hip. whl. 924 teje gminy objętego dłużnika Wojciecha Wilczyńskiego własnej w dwóch terminach, a mianowicie w dniu 25 czerwca 1896 i w dniu 30 lipca 1896 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi co do realności a) 40 zł., co do realności b) 233 zł. wa.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania sprzedaż mającego ciała hip., tudzież reszta warunków licytacyjnych, mogą być w Registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, 18 kwietnia 1896.

L. 1145 (3742 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich rozpisuje w celu zaspokojenia pretensji w kwocie 1475 zł. wa. z pn. na rzecz Jędrzeja i Antoniny małż. Trojanowiczów publiczną sprzedaż realności wyk. hip. 273 gm. kat. Mosty wielkie objętej, do Wiktorji Dutkiewicz należącej na dzień 17 czerwca 1896 i 20 lipca 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem w sali rozpraw tutejszego sądu.

Cena wywołania 2450 zł. wa.

Wadyum 245 zł. w. a.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na drugim terminie nawet poniżej takowej.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Mosty wielkie, dnia 31 marca 1896.

L. 1275 (3773 2-3)

Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Tomasza Urbaczki przeciw Janowi Fiederowi o 82 zł. rozpisana została egzekucyjna licytacja:

a) całej posiadłości lwh. 318,
b) 1/5 części posiadłości lwh. 1192,
c) 7/14 części posiadłości lwh. 1194,
d) 504/3260 części posiadł. lwh. 1196,
e) 14/28 części posiadłości lwh. 1198,
f) 2/4 części posiadłości lwh. 1257 ks. gr. dla gm. kat. Kamesznica objętych, dłużnika Jana Fiedora własnych na dzień 18 czerwca i na dzień 21 lipca 1896 każdym razem o godz. 10 rano.

Cena szacunkowa co do realności pod a) 209 zł. 75 ct., co do realności pod b) 43 ct., co do realności pod c) 24 zł., co do realności pod d) 74 zł. 84 ct., co do realności pod e) 47 zł. 28 ct., co do realności pod f) 46 zł. 77 1/2 ct.

Wadyum 10 pr. ceny szacunkowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Wojciech Szeziak z Kamesznicy.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.

Milówka, 20 kwietnia 1896.

L. 5610 (3730 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę kasy oszczędn. miasta Kołomyi dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 2850 zł. aw. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Abrahama Menezla i Feigi Menezel własnych wyk. hip. l. 147 i 186 ks. gr. dla I dziel. m. Kołomyi objętych, w dwóch na dzień 23 czerwca i 21 lipca 1896 każdym razem na godz. 10 przed poł. wyzna-

czonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 4650 zł. wa., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedana, że każdy chęć kupna mający, obowiązany będzie kwotę 465 zł. wa. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymy uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Schustera z substytucją adw. dr. Rittigsteina został ustanowionym, wreszcie, że akt opisania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, dnia 11 kwietnia 1896.

L. 1800 (3738 2-3)

Dnia 25 czerwca i dnia 16 lipca 1896 zawsze o godz. 10 przed połudn. odbędzie się w sądzie tut. licytacja realności pod l. sp. 3 i 26 w Wielkopolu — Ottenhausen położonych wyk. hip. l. 315 i 316 objętych Jana Weissa i Jerzego i Rozalii małż. Holeczka własnych na rzecz Wandy Michalskiej, Maryi Reymann i Edwarda Laukotki pto 800 zł. wal. austr.

Cena wywołania realności lk. 3, 2205 zł., realności pod lk. 26, 2160 zł.

Wadyum 10 pr. ceny wywołania.

Reszta warunków i akta do przejrzania w tus. kancelaryi.

O czym zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych Izaka Richtera i Walentego Didoj, wreszcie i tych wierzycieli hipotecznych, którzyby dopiero po dniu wystawienia przedłożonego wyciągu hip. tj. 5 marca 1896 prawa hipoteki nabyli i tych, którymy rezolucyja niniejsza lub późniejsza w sprawie niniejszej zapasé mające weale nie lub nie wcześniej doręczone być mogły, z tem domieszczeniem, że dla nich kuratorów w osobie Markusa Richtera, Włodzimierza Wieżyńskiego i Adama Franka z Janowa ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.

Janów, dnia 17 marca 1896.

L. 89 (3768 2-3)

C. k. Sąd pow. m. d. Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzycielności gal Zakładu kred. ziem. w likw. we Lwowie pto 5 rat wo 7 zł. 50 ct. wa. z pn. dozwołoną została sprzedaż egzek. realności lwh. 20 ks. gr. gm. kat. Lubeza objętej, Jakóba Gładysza w 6/12 częściach, zaś małol. Józefa Gładysza, Rozalii Gładysz, Jana Gładysza, Anny Gładysz, Maryanny Gładysz i Karoliny Gładysz każdego w 1/12 części własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach 27 czerwca 1896 i dnia 5 sierpnia 1896 każdym razem o godz. 10 przed poł.

Cenę wywołania stanowi będzie wartość szacunkowa w ilości 450 zł. wa. przez egzekucję popierającą zakład przy udzieleniu pożyczki przyjęta, poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedana nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacji złożyć się mające wynosi 45 zł. wa.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt opisania przynależności przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu powiatowego m. del. w Tarnowie.

Tarnów, dnia 28 lutego 1896.

L. 3626 (3790 1-3)

Dnia 1 czerwca i dnia 1 lipca 1896 o godz. 10 z rana odbywać się będzie w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż realności połowy whl. 3611, 1/8 części whl. 3612, 1/16 części whl. 771 i 2/24 części whl. 3613 ks. gr. gm. Nowy targ na 85 zł., 25 zł., 6 zł. 25 ct., 33 zł. 3 1/2 ct. wa. oszacowanych celem zaspokojenia wierzycielności dr. Jana Sterkowicza w kwocie 25 zł. z pn.

Cenę wywołania stanowi łączna suma szacunkowa 149 zł. 57 1/2 ct. wa.

Wadyum 15 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Nowotny adw. w Nowym targu.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowy Targ, dnia 31 marca 1896.

L. 2333 (3788 1-3)

W sprawie egzekucyjnej Zakładu kred. włoś. w likw. przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Stefanowi, Tekli i Katarzynie Popkom oraz przeciw małol. Joannie i Aleksandrze Popkom pto 19 rat pożyczkowych po 9 zł. i jednej 9 zł. 9 ct. wa. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach to jest dnia 25 czerwca 1896 i dnia 6 sierpnia 1896 zawsze o godz. 10 przed połudn. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 73 lwh. 112 oraz 60/480 części realności lwh. 118 ks. gr. gm. Muszynka objętych.

Cena szacunkowa wynosi 730 zł.

Wadyum 73 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ck. notaryusz Jan Arlet.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna 24 kwietnia 1896.

L. 1977 (3794 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje do wiadomości, że w dniach 2 czerwca 1896 i 2 lipca 1896 o godz. 10 rano odbędzie się w tymże sądzie celem ściągnięcia wierzytelności Kajetana Ostaszewskiego w kwocie 26 zł. 60 ct. z pn. licytacja realności objętych whl. 1146 i 1577 gm. Jezierna pierwszej własnej Wolfa Migdena, Chawy Migden, drugiej Chaima Herscha Dimanda własnej a to na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej obie w kwocie 100 zł. Wadyum 10 pr. ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Nagler ze Zborowa.

Zborów, dnia 6 marca 1896.

L. 462 (3791 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Izaka Dessera w kwocie 100 zł. odbędzie się w dniu 15 czerwca 1896 i w dniu 17 lipca 1896 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności l. wyk. hipot. 227 gminy Wielopole objętej, dłużnika sp. Józefa Gródeckiego, względnie jego spadk. Julianny, Katarzyny, Honoraty i Wiktorji Gródeckich własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 150 zł.

Wadyum 15 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został adw. dr. Ujejski w Ropczycach.

Ropczyce, d. 20 kwietnia 1896.

L. 2334 (3789 1-3)

W sprawie egzekucyjnej Zakładu kred. włoś. w likw. przeciw Danielowi i Maryannie Koczanskim pto 7 zł. 99 ct., dwie raty po 16 zł. 25 ct. wa. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach t. j. dnia 25 czerwca 1896 i dnia 6 sierpnia 1896 zawsze o godz. 10 przed poł. przymusowa sprzedaż realności lwh 537 ks. gr. Muszynka objętej.

Cena szacunkowa wynosi 240 zł.

Wadyum 24 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k. not. Jan Arlet

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, 25 kwietnia 1896.

L. 8384 (3792 1-3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się w dniu 30 Czerwca 1896 o godzinie 10 rano, dobrowolna licytacja realności wyk. hip. l. 2118 ks. gr. Sokal objętej do masy konkursowej sp. Alojzego Wiktora Grotta należącej za cenę wywołania 238 zł. 68 ct. lub wyżej.

Wadyum 23 zł. 86 ct.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Soksl, 11 maja 1896.

Konkursa

L. 92 (3753 3-3)

Sąd powiatowy Winnicki przyjmie natychmiast dyktaryusza biegłego w manipulacji cywilnej i karnej

Wobec wynagrodzenia miesięcznego od 35 zł. począwszy i wyżej przyjęte będą li podania zaopatrzone w bardzo dobre świadectwa.

Podanie wniesć należy najdalej do 8 dni.

Z Naczelnictwa c. k. Sądu powiatowego.

Winniki, 16 maja 1896.

L. 35310 (3763 3-3)

Na posadę ekspedynta przy c. k. Urzędzie pocztowym w Zapalowie, w powiecie Cieszanowskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł.

P o b o r y :

Placa rocznych 150 zł.

ryczałt kancel. 40 zł.

i wynagrodzenie 300 zł. na posłańca pieszego dwa razy dziennie do dworca kolei żelaznej w Bobrowce i napowrót.

Podania należy wniesć najpóźniej do 25 maja br. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 16 maja 1896.

L. 758 (3764 3-3)

Niniejszem rozpisuje się konkurs na posadę maszynisty w Collegium medicum c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Z posadą tą połączone są następujące emulmenta: placę roczną 400 zł., dodatek aktywalny w kwocie 100 zł. i ryczałt na ubranie służbowe 21 zł. rocznie. Zarazem maszynista ma prawo użytkowania mieszkania w naturze w budynku Instytutu.

Ubiegający się o tę posadę zastrzeżoną

na mocy ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 Dz. pp. dla kwalifikowanych podoficerów c. i k. armii, winni udowodnić, że są obywatelami królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, że włacają językiem polskim i niemieckim w słowie i piśmie, oraz, że są z zawodu ślusarzami; niemniej w nni wykazać wiek, stan, dotychczasowe zatrudnienie i fizyczne uzdolnienie, przedewszystkiem zaś, co jest warunkiem koniecznym otrzymania posady, że są bardzo dokładnie obznajomieni z obsługą motorów gazowych, instalacji oświetlenia elektrycznego, wodociągów i centralnego ogrzania.

Podania należy wniesć najdalej do 20 czerwca 1896 do Senatu akademickiego c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, a jeżeli kompetent zostaje w służbie publicznej za pośrednictwem przełożonej władzy. W braku podoficerów posiadających certyfikat i wymaganą kwalifikację uwzględnieni być mogą inni kandydaci.

Kraków, dnia 16 maja 1896.

L. 1031 (3727 3-3)

KONKURS.

Wydział powiatowy w Białej rozpisuje niniejszem w myśl reskryptu Wysokiego Wydziału krajowego z dnia 17 kwietnia 1896 l. 20830 konkurs na posadę lekarza okręgowego w powiecie bialskim z siedzibą w Buczkowicach. Do okręgu w Buczkowicach należy 16 gmin z liczbą mieszkańców 12718. Lekarz okręgowy obowiązany będzie utrzymywać aptekę domową.

Placa z posadą tą połączona wynosi rocznie 500 zł., zaś ryczałt na kosztą podróży rocznie 400 zł.

Podania o nadanie tej posady należy wnosić do dnia 20 czerwca 1896 na ręce Wydziału powiatowego w Białej i dołączyć do podania:

1. Dyplom doktora medycyny;
2. dowód obywatelstwa austriackiego;
3. dowód, iż petent nie przekroczył 40 roku życia;
4. świadectwo odbytej co najmniej dwuletniej praktyki w zawodzie lekarskim;
5. świadectwo lekarskie potwierdzone przez c. k. lekarza powiatowego, iż petent jest fizycznie zdatnym do pełnienia funkcyi lekarza okręgowego.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Biała, dnia 8 maja 1896.

L. 3586 (3796 1-3)

Celem obsadzenia posady c. k. woźnego przy c. k. Dyrekcji lasów i dóbr skarbowych oddział I we Lwowie z roczną placą 300 zł. i z 25% dodatkiem aktywalnym rozpisuje się niniejszem konkurs do 16 czerwca 1896.

Ubiegający się o tę posadę, mają swe podania, zaopatrzone dowodem co do wieku, dotychczasowego zatrudnienia, dokładnej znajomości języka polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie w powyższym terminie wniesć w drodze przepisananej do c. k. Dyrekcji lasów i dóbr skarbowych oddział I we Lwowie.

Uprawieni w myśl § 4 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (dz. pp. Nr. 60 ex 1872) podoficerowie mają zaopatrzone certyfikatami podania w razie pozostawania w czynnej służbie wniesć w drodze przełożonej c. k. władzy wojskowej; nienależący zaś do związku wojskowego podoficerowie w drodze odnośnego c. k. Starostwa.

Kompetent w wprawnem piśmie będzie miał pierwszeństwo.

Z c. k. Dyrekcji lasów i dóbr skarbowych oddział I.

Lwów, dnia 18 maja 1896.

L. 6843 (3797 1-3)

Ogłoszenie konkursu. Niniejszem ogłasza się konkurs celem obsadzenia posady c. k. okręgowego Inspektora szkół ludowych w Bochni ewentualnie posady inspektora szkolnego okręgowego w innym okręgu opróżnić się mogącej.

Do posady tej przywiązane są pobory służbowe IX, względnie VIII klasy rangi w myśl ustawy z dnia 8 czerwca 1892 (Dz. pp. Nr. 92) tudzież odpowiednio do ilości szkół i klas i do obszaru okręgu ryczałt dyet i kosztów podróży.

O posadę powyższą ubiegać się mogą nauczyciele szkół średnich i seminaryjów nauczycielskich, inspektorowie szkolni okręgowi i nauczyciele szkół ćwiczeń w seminariach nauczycielskich.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe i tabelę kwalifikacyjną w języku niemieckim, wnosić należy w przepisanej drodze służbowej do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 31 maja br.

Lwów, dnia 8 maja 1896.

L. 94 (3793 1—3)
Dyktaryusz z ładnem, szybkim piśmie obznajomiony z manipulacją sądową zostanie z dniem 15 czerwca 1896 za wynagrodzeniem miesięcznym 25 do 30 zł. w miarę uzdolnienia do tutejszego sądu przyjęty.
Podania ze świadectwami należy przesyłać sądowi do 10 czerwca 1896.
Starasól, 17 maja 1896.

Upadłości.

L. 126 (3779 1—3)
W masie rozbiorowej Maksa Günsmana do wyboru zastępcy zarządcy masy, tudzież dwóch członków wydziału wierzycieli w miejsce Emanuela Herziga i Izaka Weiner, wreszcie do przyznania wynagrodzenia zarządcy masy i tegoż zastępcy wyznaczam dzień 11 czerwca 1896 godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 12 c. k. Sądu obwodowego w Sanoku.
Sanok, 10 maja 1896.
Komisarz konkursowy

L. 277 (3800)
Do dalszej likwidacji wierzytelności zgłoszonych po upływie pierwotnego terminu do masy rozbiorowej spółki handlowej pod firmą: Goldstern & Löwenherz, względnie także jej spółników Salamona Goldsterna i Dawida Löwenherza, tudzież do likwidacji wszystkich wyłączone do masy Salamona Goldsterna lub Dawida Löwenherza dotąd zgłoszonych wierzytelności wyznaczam termin na dzień 11 czerwca 1896 godz. 10 przed południem w sali rozpraw sądu krajowego dla spraw cywilnych.
Lwów, dnia 11 maja 1896.

L. 3275 (3710 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Jasle podaje do wiadomości, iż w ślad § 63 ustawy konk. wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Leona Kądzielskiego kupca nieprotokółowanego w Krosnie a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomości majątku, położonego w tych krajach, w których nastawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 D. p. p. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowanym został p. Feliks Reben sędzia powiatowy w Krosnie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy dr. Leopold Caro adwokat w Krosnie.
Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli, wyznacza się posuchanie na dzień 28 maja 1896 o godzinie 10 zrana w biurze komisarza konkursowego w Krosnie, na którym stawić się mają wierzyciele z odnośnymi dokumentami, rozszczenia ich wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej rozszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonymi były, powinni takowe do dnia 3 lipca 1896 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych, zgłosić, i na posuchaniu w dniu 31 lipca 1896 o godzinie 10 zrana w biurze komisarza konkursowego odbyć się mającym, do likwidacji i do uporządkowania podać.

Zgłoszonym i na ogólnem posuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny wybór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Zarazem przypominam się wierzycielom nie mieszkającym w Krosnie, że w ślad §. 111 ustawy konkursowej obowiązani są donieść sądowi o wybranych przez siebie a w Krosnie mieszkającym pełnomocnikowi do przyjmowania za nich wszelkich uchwał, gdyż w przeciwnym razie na wniosek komisarza konkursowego na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator byłby ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety lwowskiej“
Jasło, dnia 14 maja 1896.

L. 28878 (3760 2—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystkich ruchomy, jakoteż na wszystkich nieruchomości, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 Dz. p. p., położony majątek Herscha Thune nieprotokółowanego kupca w Szczercu.

Kierownictwo tego konkursu porucza się Panu c. k. sędziemu powiatowemu w Szczercu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowemu zawiadowcą masy ustanawia się Pana adw. dr. Jana Lityńskiego w Szczercu wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensji, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 21 maja 1896

godzinie 11 przedpołudniem w biurze komisarza konkursowego w Szczercu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisów ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem dnia 24 czerwca 1896 i podać ją na terminie u komisarza konkursowego na dzień 21 lipca 1896 godzinie 11 przed południem w biurze komisarza konkursowego w Szczercu, wyznaczonym do uznania plynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensjami, przysłuza prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej.“

Z c. k. Sądu krajowego
Lwów, dnia 6 maja 1896.

Kuratele.

L. 2794 (3697 3—3)
Marya z Leszczyńskich Senyszyn z Nowej wsi uznana marnotrawczynią, a kuratorem jest Jakim Jacenko.
C. k. Sąd powiatowy.
Komarno, dnia 9 marca 1896.

L. 2896 (3701 3—3)
Antoniego Kalimona z Jastrzębkowa uznano umysłowo chorym; ustanowiono dlań Hryńka Kalimona z Jastrzębkowa kuratorem.
C. k. Sąd powiatowy.
Szczercz, dnia 25 marca 1896.

L. 4951 (3736 3—3)
Kuratelę nad Władysławem Dobrzeckim c. k. poborcą podatkowym z Buska znosi się.
Busk, dnia 12 maja 1896.

L. 25030 (3739 3—3)
Kałuski c. k. Sąd powiatowy uznał Iwaną Kubaszczuk z Tużyłowa marnotrawcą ustanawiając kuratorem Andrija Kowalczyka z Tużyłowa.
Kałusz, dnia 18 grudnia 1895.

L. 4082 (3737 3—3)
Józef Gadziła, gospodarz gruntowy ze Zabrnia uznany marnotrawcą.
Kuratorem jego ustanowiono Walentego Czecha ze Świdrowki.
C. k. Sąd powiatowy
Dąbrowa, dnia 28 marca 1896.

L. 2704 (3777 1—3)
Danył Mykita gospodarza z Ostrowa uznano marnotrawcą i ustanowiono Hryńka Knysza syna Iwana gospodarza tamże dla niego kuratorem.
C. k. Sąd powiatowy.
Szczercz, 28 lutego 1894.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2740 (3718 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie nieznanego z miejsca pobytu Mikołaja Ławrowskiego z Dotzycy zawiadamia, że w skutek pozwu Beniamina Malz de praes. 1 maja 1895 l. 2740 przeciw niemu o zapłatę 100 zł. a. w. z pn. termin na dzień 10 czerwca 1896 wyznaczono, a dla niego kuratora w osobie Wasyla Wethacz ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.
Baligród, 1 maja 1896.

L. 2738 (3717 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie nieznanego z miejsca pobytu Jurka Pecznika z Kieleczany zawiadamia, że w skutek pozwu Matli Jarmark de praes. 1 maja 1896 l. 2738 przeciw niemu o zapłatę 140 zł. z pn. termin na dzień 10 czerwca 1896 wyznaczono, a dla niego kuratora w osobie Hawryła Kaczmar ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.
Baligród, 1 maja 1896.

L. 373 (3743 3—3)
Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Stefana Hanczara, że c. k. uprz. galic. Zakład kredyt. włościański w likwidacji we Lwowie wniosł przeciw niemu pozew de praes. 1 maja 1895 l. 4409 pto 20 rat pożyczkowych po 6 zł. a. w. z pn. na który wyzna-

czono termin do obrony na dzień 15 kwietnia 1896 w sądzie tutejszym i że kuratorem dla tegoż ustanowionym został Demian Neczwezdziuk ze Zawala; rzeczą zatem jest pozwanego temuż kuratorowi swe środki obronne podać lub też innego zastępcę sądowi wskazać.

Mielnica, 12 lutego 1896.

L. 4803 (3775 2—3)
Nieznanego z życia i miejsca pobytu Mojżesza Wissmana lub jego nieznanego spadkobierców zawiadamia się, że Albertyna Lubomezka podała tu przeciw nim pozew o uznanie za zgasłą i wykreślenie sumy 28 zł. 15 ct. a. w. z realności w Stryju wyk. hip. 1425, że kuratorem strony pozwanej adwokata Rabinowicza ustanowiono i termin do rozprawy sumarycznej na 10 czerwca 1896 godzinie 9 rano wyznaczono i wzywa się stronę pozwaną do udzielenia kuratorowi informacji lub ustanowienia innego zastępcy.

C. k. Sąd powiatowy.
Stryj, 3 marca 1896.

L. 2178 (3769 2—3)
Uwadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Mikołaja Święcha, iż w sporze drobiazgowym Salamona Guttenberga przeciw Mikołajowi Święchowi o zapłatę kwoty 23 zł. 40 ct. w. a. z pn. w którym termin do rozprawy na dzień 17 czerwca 1896 o godzinie 9 przed południem wyznaczony został kuratorem jego Antoniego Wojnarowskiego wójta z Brzezina ustanowiono.

Wzywa się zatem pozwanego, aby na powyższym terminie sam stanął lub potrzebnych informacji kuratorowi lub jego zastępcy udzielił, gdyż inaczej skutki swego zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Brzostek, 10 maja 1896.

L. 2967 (3776 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Pruchniku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Eisberta, że Salomon Abend wniosł przeciw niemu pod dniem 21 kwietnia 1896 trzy skargi drobiazgowo l. 2967, 2968 i 2969 o zapłatę 37 zł. 17 ct., 36 zł. 62 ct. i 43 zł. 80 ct. i że we wszystkich tych sprawach ustanowiono dla pozwanego kuratorem Andrzeja Ledwożywa w Pruchniku, wyznaczając w takowych terminach do rozprawy na dzień 18 czerwca 1896 godz. 9 z rana.

Wzywa się zatem Samuela Eisberta, aby ustanowionemu kuratorowi służące dla swej obrony środki dostarczył, gdyż inaczej z zaniedbania tego wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisze.
Pruchnik, 22 kwietnia 1896.

L. 21815 (3782 1—3)
Zawiadamia Nathana Goldschneidera niewiadomego miejsca pobytu, że Efraim Rakower wytoczył przeciw niemu skargę o zapłatę 130 zł., że dlań ustanowiony został kuratorem adwokat dr. Krieger w Krakowie, termin do rozprawy wyznaczono na 11 czerwca 1896 o 9 rano.

Wzywa Nathana Goldschneidera, aby kuratorowi udzielił potrzebnej informacji gdyż skutki zaniedbania sam sobie przypisze.
C. k. Sąd pow. miej. deleg.
Kraków, dnia 2 maja 1896.

L. 3450 (3731 3—3)
Das k. k. Kreisgericht in Kolomea hat in der Exekutionssache der Handel und Gewerbe Bank in Kuty gegen Majer Schiekler et Cons. pto 500 fl. ö. W. N. G. für den dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Majer Schiekler den Advocaten dr. Wieselberg zum Curator mit Substituierung des Advocaten dr. Allerhand bestellt und dem Enstellten Advocaten dr. Wieselberg die für Majer Schiekler bestimmten Bescheide vom 17 November 1894 Z. 18667 und vom 31 August 1895, Z. 11849 zugestellt.
Kolomea, am 4 April 1896.

L. 6263 (3754 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Wojniłowie oznajmia, że w sporze drobiazgowym Sosi Ziegel przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Basi Reinharz o 21 zł. 91 ct. z pn. do l. 6263/895 ustanowił dekretem z dnia 20 listopada 1895 l. 6263 kuratorem c. k. not. Wincentego Czechowicza w Wojniłowie a uchwałą z dnia 20 lutego 1895 do l. 6263 wyznaczył termin do rozprawy na dzień 27 maja 1896 o godzinie 9 rano.

Rzeczą Basi Reinharz jest bądź rzeczonemu kuratorowi bądź innemu pełnomocnikowi udzielić potrzebnej do obrony informacji, inaczej złe skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

C. k. Sąd powiatowy.
Wojniłów, 10 lutego 1896.

L. 9050 (3519 3—3)
Tarnowski Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Małka, że adw. dr. Mütza ustanowiono dla niego kuratorem w sprawie Cywy Fallik o 107 zł. Tarnów, 30 kwietnia 1896.

L. 2479 (3547 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wasyla Onolewke, że celem doręczenia mu ts. uchwały tabularnej z dnia 20 października 1894 l. 10134 ustanowił kuratora w osobie pana Kazimierza Polla.

C. k. Sąd powiatowy.
Bóbrka, dnia 28 marca 1896.

L. 6811 (3551 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Czortkowie ustanawia w sprawie egzekucyjnej dr. Stanisława Pohoreckiego jako prawonabywcy Usechera Metha przeciw Józefowi Myślowskiemu pto 2480 zł. z pn. dla nieznanego z miejsca pobytu Usechera Metha kuratora w osobie dr. Czaczkowskiego i temuż doręcza uchwałę z dnia 19 listopada 1895 l. 19699 dla Usechera Metha przeznaczoną.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Czortków, 29 kwietnia 1896.

L. 6730 (3507 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Franciszka i Jadwige Złotków iż rezolucya tabularna z dnia 8 października 1895 l. 6730 dla nich przeznaczona doręczoną została ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Jezierskiemu w Rozwadowie.
Rozwadow, dnia 8 października 1896.

L. 15419 (3466 3—3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Franciszka Kruszelnickiego z miejsca pobytu niewiadomego, że dlań w sprawie Mendla Fröhlich przeciw spadkobiercom s. p. Jana Kruszelnickiego o 26 zł. z pn., kuratora w osobie adw. dr. Krasnickiego ustanowiono i temuż uchwałę z 27 września 1890 l. 12157 zarządzającą intabulację prawa zastawu na połowie realności lwh. 154/IV w Kołomyi tudzież dalsze w tej sprawie wydane uchwały doręczono.

C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, 2 listopada 1895.

L. 3451 (3505 3—3)
Sąd powiatowy w Nowymtargu zawiadamia Jana Tyłkę, że dlań celem doręczenia tut. rezolucyi z 21 czerwca 1893 l. 1268 pozwalającej zaintabulowania na rzecz Antoniny Tyłkowej prawa własności połowy realności whl. 43 i 1/24 części realności whl. 19 gm. kat. Rogoźnik objętych, dotychczas nieobecnego Jana Tyłki własnych został Tomasz Komperda z Rogoźnika kuratorem ustanowiony.

Nowy targ, dnia 10 marca 1896.

L. 1878 (3436 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ilka Gilety że celem doręczenia tus. uchwały tabularnej z dnia 8 stycznia 1895 l. 102 ustanowił kuratora w osobie Jakima Dmyterki z Podosnosowa.
Bóbrka, dnia 20 lutego 1896.

L. 8957 (3434 3—3)
Tarnowski Sąd obwodowy zawiadamia Jana Kubasa z miejsca pobytu niewiadomego, pozwanego przez Wolfa Deresiewicza o 216 zł. że adw. dr. Mütza kuratorem dla niego w tej sprawie ustanowiono.
Tarnów, 30 kwietnia 1896.

L. 7900 (3432 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie wekslowej Herscha Pfau o 419 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Grzegorza Petrowicza, adw. dr. Zippera kuratorem i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia dzisiejszego.
Kołomyja, 25 kwietnia 1896.

L. 10085 (3535 3—3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie wzywa wszystkich mających wiadomość o życiu lub miejscu pobytu Szczepana Siemińskiego który w roku 1863 z Krzeszowic udać się miał do powstania polskiego, odkąd niema o nim wiadomości, aby o tem donieśli albo sądowi tutejszemu albo ustanowionemu dla nieobecnego kuratorowi adw. dr. Łepkowskiemu w Krakowie najpóźniej do dnia 1 maja 1897, poczem nastąpi załatwienie prośby o uznanie nieobecnego za zmarłego.
Kraków, dnia 20 marca 1896.

L. 429 (3543 3—3)
Podaje się do wiadomości, że w sprawie tabularnego prawa własności do parc. lh. 1079/1, 2079/1, 2080/1, 2080/2 i 2082/1, wchodzących w skład ciała hip. l. 68 ks. gr. gm. Sądowa przedtem Fedora Woronyusza własnych, na Stefana Dydyka wydaną ts. uchwałę z 13 grudnia 1889 l. 11878 doręczono ustanowionemu dla niewiadomego z miejsca pobytu Fedora Woronyusza kuratorowi c. k. notaryuszowi Piotrowi Kurysowskiemu w Bohorodczanach.

C. k. Sąd powiatowy.
Bohorodczany, 23 marca 1896.

L. 16350 (3525 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Gródku oznajmia niewiadomych z miejsca pobytu Michała Fiszkiwicza (ojca) Sarę Winter, Dawida Kawę, Goldę Kawę, Sarę Kawę, Janklę Winter, Itle Feidze dw. im. Winter i Rebeke Blum zam. Billig, że przeciw nim przez Samuela Blum pozw de pr. 27 listopada 1895 l. 16350 o zniesienie współwłasności realności wyk hip. l. 2046 ks. gr. gm. Grodek wniesiony został, i że dla nich kuratora adw. p. dr. Longina Ozarkiewicza w Gródku ustanowiono.

Wzywa się ich, by temuż kuratorowi środki do swej obrony służące na czas dostarczyli lub sądowi innego zastępcę oznajmili, gdyż inaczej szkodliwe skutki sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy.
Gródek, 13 marca 1896.

L. 6628 (3524 3-3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych do Ameryki przemieszczonych spadkobierców po Jakóbie Müller a to: Jakóba Müller, Magdalę Bachmann, Elżbietę Sinscheid, Katarzynę Kintri, Jana Müller i Henryka Müller, że na prośbę de praes. 17 maja 1895 l. 6728 dozwolono uchwałą z dnia 28 czerwca 1895 l. 6628 na wpis prawa własności gospodarstwa lk. 6 w Neuhoft wyk. hip. 162 gm. Zawidowice Jakóba Müller własnego, na rzecz Jakóba i Wilhelminy Müllerów i że dla powyższych nieobecnych celem doręczenia powyższej uchwały hipotecznej ustanowiono kuratorem adw. dr. Longina Ozarkiewicza w Gródku.

Gródek, 28 czerwca 1895.

L. 2641 (3428 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyjach ustanowił w sprawie Arona Schustera przeciw Józefowi Jakubowicz o 103 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Józefa Jakubowicza adw. dr. Krasnickiego kuratorem z substytucją adw. dr. Haczewskiego i doręczył kuratorowi adw. dr. Krasnickiemu nakaz zapłaty z 5 maja 1894 l. 6926 dla Józefa Jakubowicza przeznaczony.

Kołomyja, 7 marca 1896.

L. 2522 (3476 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. uwiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryę Harasymów vel Harasymiec, iż w celu doręczenia uchwały tabularnej z 16 grudnia 1891 l. 12959 względem zainstabulowania lka Wasyliuszyna za właściciela whl. 137 i 185 gminy Stryhanka kuratora w osobie Jana Kowala ustanowiono i temuż uchwałą tę doręczono.

Kamionka, 23 marca 1896.

L. 1515 (3473 3-3)
C. k. Sąd pow. miej. d-l. w Tarnopolu zawiadamia z miejsca pobytu nieznaną Helenę hr. Mier, że przeciw niej wniósł Chaim Wechsler pozw o niepokojenie w osiadanu brzegu rzeki Seret, tudzież, że na jej koszt i niebezpieczeństwo zamianowano dla niej kuratorem adwokata dr. Łuczakowskiego w Tarnopolu.

Wzywa się ją zatem, by temuż swoje środki obrony podała, lub też innego zastępcę sądowi wymieniła.

C. k. Sąd pow. miej. del.
Tarnopol, 22 lutego 1896.

L. 1472 (3504 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Krościenku zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Abrahama Aschengraua, że w sprawie egzekucyjnej Ludwina Dzanotta przeciw niemu pto 34 zł. 24 ct. aw. z pn. dla niego kuratorem ad actum Jakóba Stollera z Szczawnicy wyżej ustanowiono, że zatem rzeczą jego będzie o swym pobycie donieść lub pełnomocnika sobie ustanowić, gdyż inaczej szkodliwe skutki ztąd wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Krościenko, 27 marca 1896.

L. 7090 (3498 3-3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z pobytu Abrahama Steinhauta, iż dla niego w sporze sunarycznym J. Józefa Suschnego przeciw niewiadomemu z pobytu Abrahamowi Steinhautowi pto 68 zł. wa. z pn. kuratorem ad actum dr. Tadeusz Tertil w Tarnowie, a tegoż zastępcą adw. dr. Herman Mütz w Tarnowie ustanowiony został.

Tarnów, 2 kwietnia 1896.

L. 12691 (3529 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Nowymtargu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Katarzynę Garbarz, że dla niej celem doręczenia tutejszych rezolucyj hipotecznych z dnia 13 marca 1894 l. 1987 i 30 marca 1894 l. 2412 kuratorem Wojciech Pęksa z Waks-munda ustanowiony został.

Nowy targ, dnia 30 stycznia 1896.

L. 3369 (3518 3-3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Izraela Salomona Breinesa z powodu wniesionej przeciw niemu skargi wekslowej Simona Grünberga o zapłacenie 50 zł. z pn. z weksla z daty Podhajce 13 listopada 1894 p. adw. dr. Czajkowskiego kuratorem, któremu wydany równocześnie nakaz zapłaty się doręcza.

O tem zawiadamia się pozwanego z tem, by kuratorowi środki obrony udzielił lub innego zastępcę ustanowił i tegoż sądowi oznajmił, w przeciwnym razie skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Brzeżany, 4 maja 1896.

L. 2459 (3527 3-3)
Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wiktora Lorezaka, że w sprawie kasy pożyczkowej gminy Krynica przeciw niemu pto 30 zł. wa. z pn. dla niego ustanowionym został kuratorem Antoni Żurek i że temuż pozw z dnia 28 marca 1896 Nr. 2459 doręczony został. Rzeczą jest Wiktora Lorezaka udzielić kuratorowi informacji do sporu lub innego pełnomocnika ustanowić, inaczej sam sobie przypisze skutki zaniedbania.

C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, dnia 28 marca 1896.

L. 3368 (3517 3-3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Izraela Salomona Brainesa z powodu wniesionej przeciw niemu skargi wekslowej Simona Grünberga o zapłacenie 50 zł. z pn. z weksla z daty Podhajce 13 listopada 1894 pana adw. dr. Czajkowskiego kuratorem, któremu wydany równocześnie nakaz zapłaty się doręcza.

O tem zawiadamia się pozwanego z tem, by kuratorowi środki obrony udzielił, lub innego zastępcę ustanowił i tegoż sądowi oznajmił, w przeciwnym razie skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Brzeżany, 4 maja 1896.

L. 1104 (3402 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Rybija, że celem doręczenia mu ts. uchwały tabularnej z dnia 14 marca 1895 l. 2987 ustanowił kuratora w osobie Iwana Wojtowicza z Podhorodyszca.

C. k. Sąd powiatowy.
Bóbrka, 15 lutego 1896.

L. 11295 (3411 3-3)
Leżajski Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Nabrzeskiego, że w sprawie egzekucyjnej Mechla Ratba przeciw niewiadomemu, o o wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 9 zł. w. a. z pn. kuratorem dlań Sebestyana Żalota z Tryńczy ustanowił i temu odnośną uchwałą tabularną doręczył.

Leżajski, 14 grudnia 1895.

L. 1103 (3403 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Rybija, że celem doręczenia mu ts. uchwały tabularnej z dnia 16 marca 1895 l. 3239 ustanowił kuratora w osobie Iwana Wojtowicza z Podhorodyszca.

C. k. Sąd powiatowy
Bóbrka, 15 lutego 1896.

L. 1763 (3418 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie w sprawie egzekucyjnej Berischa i Pessli Rubinsteinów przeciw spadkobiercom Wolfa Sandbanka o 189 zł. 69 ct. z pn. zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Dawida i Szaję Sandbanków iż ustanowił dla nich kuratorem c. k. notaryusza p. Zielonkę w Sieniawie i doręczył mu uchwałą z 10 lutego 1896 l. 362 którą egzekucyjne oszacowanie realności w Piskorowicach zostało dozwolone i wzywa ich by kuratorowi informacji udzielił lub innego pełnomocnika ustanowili, i o tem sądowi donieśli.

Sieniawa, 30 kwietnia 1896.

L. 11724 (3417 3-3)
Przebywającego w Ameryce Tymka Bałutiańskiego wzywa się by do roku do spadku po zmarłym w Zawadce rymanowskiej jego ojcu Wasylu się zgłosił, inaczej bowiem pertraktacja spadku z ustanowionym dlań kuratorem notaryuszem Orłowiczem przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.
Rymanów, 20 marca 1896.

L. 10476 (3479 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Potoku złotym ogłasza, że dnia 28 marca 1892 zmarła w Potoku złotym Antonina Buczyńska bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Gdy miejsce pobytu jej spadkobierczyni Rozalii Buczyńskiej sądowi nie jest znane, wzywa się ją, aby do roku od dnia dzisiejszego ogłoszenia w tutejszym sądzie się zgłosiła i deklaryację do spadku wniosła, gdyż w razie przeciwnym pertraktacja spadku z jej

ustanowionym kuratorem Stanisławem Kamińskim ukończoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.
Potok złoty, 30 stycznia 1896.

L. 7205 (3483 3-3)
W sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Jasle, przeciw Wojciechowi Baranowi, Józefowi Baranowi i Józefowi Działosz o 200 zł. w. a. ustanowiono dla niewiadomego z miejsca pobytu, Wojciecha Barana, kuratorem Jana Trybusa, celem doręczenia temuż kuratorowi rezolucyj z 22 kwietnia 1895 r. l. 2125 przyjmującej protokół egzekucyjnego zajęcia i oszacowania ruchomości do Wojciecha Barana należących.

Wzywa się przeto Wojciecha Barana aby ustanowionemu kuratorowi środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

Żmigród, 31 marca 1896.

L. 9693 (3536 3-3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na prośbę Jakóba Walda wzywa każdego posiadacza książeczki udziałowej Towarzystwa kredytowego rekordzielników i przemysłowców w Krakowie z dnia 6 lutego 1886 nr. 696 Tom I. na 55 zł. opiewającej, aby w ciągu roku od dnia ogłoszenia edyktu licząc książeczkę powyższą tem pewniej w tut. sądzie okazał, ile ze po bezskutecznym upływie tego terminu na powtórne żądanie książeczka ta za umorzoną uznaną zostanie

Kraków, 20 marca 1896.

L. 2211 (3590 3-3)
Sąd powiatowy Zatorski ustanowił dla niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Stankiewicza, kuratorem Wojciecha Plewniarza z Przeciszowa celem doręczenia ts. rezolucyj z dnia 31 grudnia 1895 l. 5698 w sprawie po s. p. Wojciechu Momocie o wydanie odprawy z kasy sierociej i o tem Ludwika Stankiewicza celem strzeżenia praw zawiadamia.

Zator, 25 kwietnia 1896.

L. 9031 (3576 3-3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie poleca mi myśl art. 73 ust. weksli posiadaczowi niżej opisanych zaginionych weksli, aby:

1. weksel z daty Tarnów dnia 25 marca 1896 na 106 zł. 39 ct. w. a. płatnych w dniu 15 czerwca 1896 na zlecenie własne opiewający, przez Szymona Klingera wystawiony i żyrowany a przez Markusa i Rytkę Gerstlerów przyjęty.

2. weksel z daty Tarnów dnia 19 lutego 1896 na 98 zł. 54 ct. w. a. płatnych w dniu 19 czerwca 1896 płatnych na zlecenie własne opiewający przez Szymona Klingera wystawiony i żyrowany a przez Ciejęw Heiberger przyjęty

3. weksel z daty Tarnów dnia 5 marca 1896 na 104 zł. 54 ct. w. a. płatnych w dniu 5 lipca 1896 płatnych na zlecenie własne opiewający, przez Szymona Klingera wystawiony i żyrowany a przez Szyasa Tannenbauma przyjęty tem pewniej tut. c. k. sądowi obwodowemu w terminie 45 dni, który termin co do wekslu pod 1 opisanego z dniem 16 czerwca 1896, co do wekslu pod 2 opisanego z dniem 20 czerwca 1896 a co do wekslu pod 3 opisanego z dniem 6 lipca 1896 bieżąc rozpoczęcia przedłożył, gdyż inaczej weksle te za umorzone uznane zostaną.

Tarnów, 30 kwietnia 1896.

L. 23270 (3573 3-3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa wskutek prośby Józefa Stroha i Henryki Sokal de praes. 14 kwietnia 1896 l. 23270 posiadacza wekslu treści „Lemberg den 8 November 1874. Pr. 210 fl. ö. W. Am 5 Jänner 1875 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigene die Summe von Gulden zweihundert zehn in öst. Währ. den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung laut Bericht, Hr. Johann Jordan in Lemberg zlb in Lemberg Moses Stroh m. p. angenommen Johann Jordan m. p.“ ażeby ten weksel w przeciągu 45 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Lwowskiej Gazecie“ urzędowej sądowi przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu takowy na żądanie Józefa Stroha i Henryki Sokal za umorzony uznanym zostanie.

Lwów, 18 kwietnia 1896.

L. 160 (3556 2-3)
W Sądzie tutejszym znajdują się w przechowaniu z różnych spraw karnych niewiadomych właścicieli następujące przedmioty: dwie flaszki próżne, raszpla, pistolet jednorurkowy z białą rączką, nóż, stare buciki skórkowe damskie, złamana strzelba o jednej lufie, kłódka zepsuta, mała strzelba krótka jednolufkowa, zegarek srebrny, zegarek z psuty wielką cebulą, wisiorzek złoty, pierścionek srebrny, pudełko drewniane a w niem kzik, dwa wytrychy i pięć sznurków koralu czerwonych średniej wielkości, węzełek zawierający chustkę czerwoną, kalesony białe, kaftanik niebieski i gorset barchanowy czerwony, dwie sztuki płócienka w czerwone

i białe paski, pakiet zawierający dwoje spodni i surdut stary wszystko bez wartości, para starych butów z cholewami, chustka czerwona na głowę bez wartości, kaftanik czerwony stary, sukienka biała niebieska dziecienna, para bucików dzieciennych, dwie koszule i płachta, tobolek zawierający koszulę, kalesony i chustkę do odziania podartą, rożek na proch, strzelba jedno rurkowa i bronny gwóźdź, jedenaste sztuk obrazów treści religijnej papierowych bez ram, kopaczka stara, buty stare z cholewami, ciężarek dwu funtowy.

Wzywa się przeto owych niewiadomych właścicieli, aby w przeciągu roku od ostatniego obwieszczenia tego edyktu, zgłosili się w tut. sądzie i prawo własności do tychże poszczególnych ruchomości wykazali, gdyż w przeciwnym razie postąpi się z niemi w myśl §. 379 p. k.

Kęty, 29 lutego 1896.

L. 24406 (3597 2-3)
C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych wzywa wskutek prośby Maiera Rappaporta de pr. 18 kwietnia 1896 l. 24406 posiadacza wekslu z daty Janczyn 6 stycznia 1862 na 812 zł. w. a. opiewającego dnia 15 maja 1863 we Lwowie płatnego przez Izaka Weinreba wystawionego a przez Szymona Osmiałowskiego i Ludwikę Osmiałowską akceptowanego ażeby ten weksel w przeciągu dni 45 licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej, sądowi tem pewniej przedłożył, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu weksel ten za umorzony uznany zostanie.

Zarazem zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Szymona Osmiałowskiego, że dla niego kuratorem adw. dr. Dąbrowski z zastępstwem adw. dr. Dulęby ustanowiony i uchwałą dlań przeznaczona do rąk pierwszego doręczona została.

Wzywamy niniejszym edyktem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Szymona Osmiałowskiego, by się w należyłym czasie u ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiście zgłosił i celem przestrzeżenia swych praw stosowne kroki uczynił, gdyż w przeciwnym razie szkodliwe wyniknąć mogące skutki sam sobie przypisze.

Lwów, 25 kwietnia 1896.

L. 25334 (3634 2-3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek wniesionego przez Markusa Pilpel i Eliasza Pilpel przez ojca i opiekuna Ozyasza Pilpel przeciw Judzie Herszowi Zwickel pozwu de praes. 22 kwietnia 1896 l. 25334 o uznanie prawa własności 1/18 i 1/72 części realności 584^{3/4} we Lwowie odnośna uchwałą doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Judzie Herszowi Zwickel do rąk równocześnie w osobie adwokata dr. Bernarda Tennera z zastępstwem adw. dr. Panetha ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Judę Herscha Zwickel, aby w należyłym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzeżenia swoich praw stosownych środków użył, ileże ze zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sam sobie przypisze.

Lwów, 2 maja 1896.

L. 2849 (3495 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku uwiadamia Bronisława Sadowskiego z życia i miejsca pobytu nieznanego, że powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Sanoku przeciw niemu i tow. o nakaz zapłaty sumy wekslowej prośbę wniosło, któremu żądaniu uchwałą z dnia 17 marca 1896 l. 1993 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tegoż pozwanego kuratora w osobie p. adw. dr. Flakowicza i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czasie przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Sanok, 21 kwietnia 1896.

L. 6884 (3491 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyjach w sprawie wekslowej komercyjnego Zakładu kredytowego w Horodence przeciw Adolfowi Teichman pto 230 zł. w. a. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego adw. dr. Maramorosza i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia dzisiejszego.

Kołomyja, 11 kwietnia 1896.

L. 11211 (3656 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Przeworsku zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Genowefę Chmiel, że w sprawie egzekucyjnej Michała Bartusiaka przeciw niej pto 23 zł. ustanowiono dla niej kuratora w osobie adwokata dr. Mikiewicza z Przeworska.

Przeworsk, 14 marca 1896.

W y k a z

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 10 do 17 maja 1896.

Epizootycya	Powiat	Miejscowość
Nosacizna	Brzeżany Husiatyn Mościńska Skałat Zaleszczyki	Kalne (obsz. dwor.). Uwisła (obsz. dwor.), Żabińce (ob. dw.). Wolezyszczyce (Dąbrowa). Podwoleżyska. Burakówka.
Wąglik	Jaworów Lwów	Chotyń (Dąbrowa). Feurówka (ob. dw.).
Róża wąglikowa	Czortków Horodenka	Chomiakówka. Strzylice.
Pomór świń	Bochnia Brzeżany Cieszanów Husiatyn Jarosław Jasło Jaworów Łańcut Przemysł Rudki Sambor Skałat Staremiasto Zaleszczyki Żydaczów	Brzezie. Dmuchowice. Narol. Samoluskowce, Czarnokońce wielkie. Wiązania. Konty, Korzuchów (ob. dw.), Wiśniowa (ob. dw.). Jazów nowy, Lubienie. Brzyska wola, Ożanna. Barycz. Kupnowice stare, Laszki związane, Rozdziałowice. Wojutyce. Kałaharówka, Kozina, Soroka. Terło. Torskie. Balicze.
Zaraza pyskowa i racicowa	Lwów	Nagorzany, Pikułowice, Zapytów.
Parechy u koni	Horodenka Jaworów Lisko Rohatyn Rzeszów Turka	Żuków. Chotyń (Załawie). Stefkowa. Lipica górna. Zaborów (obsz. dw.). Komarniki (Łazok).
Otręt	Czortków Lwów Rzeszów Żydaczów	Krzywołuka. Einssedel, Falkenstein. Przybyszówka, Słocina, Zwięzycza. Mielnic.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 2850 (3496 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku uwiadoma Bronisława Sadowskiego z życia i miejsca pobytu nieznanego, że powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Sanoku przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej prośbę wniosło, któremu żądaniu uchwałą z dnia 10 grudnia 1895 l. 7686 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tegoż pozwanego kuratora w osobie p. adw. dr. Flakowicza i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Sanok, 21 kwietnia 1896.

L. 9213 (3692 2—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie poleca posiadaczowi karty wkładowej Towarzystwa zaliczkowego w Sędziszowie Nr. 458 z daty 17 października 1895 na 1550 zł. wa. opiewającej na imię Józefa Königsberga wystawionej przez Dyrekcyę towarzystwa zaliczkowego w Sędziszowie podpisanej, aby takową tem pewniej w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej licząc, tem pewniej tutejszemu c. k. Sądowi obwodowemu przedłożył, gdyż inaczej za nieważną i bezskuteczną uznana zostanie.
Tarnów, 7 maja 1896.

L. 9123 (3691 2—3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Głowackiego o wniesieniu, wydaniu nakazu zapłaty i doręczeniu takowego ustanowionemu dlań kuratorowi tutejszemu adw. dr. Mieczysławowi Gałęckiemu.
Tarnów, 7 maja 1896.

L. 30106 (3637 2—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, iż na prośbę Izaka Lorsche uchwałą z 9 maja 1896 l. 29541 wydano przeciw Samuelowi Grossfeld nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 zł. aw. z pn. Dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Samuela Grossfelda ustanawia się kuratora w osobie adw. dr. Dziubińskiego z substytucją adw. dr. Krygowskiego.

Niniejszym edyktem wzywa się pozwanego, aby w należytem czasie potrzebną informację ustanowionemu zastępcę udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił,

stosownie do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.
Lwów, dnia 12 maja 1896.

L. 1469 (3632 2—3)
Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Piotra Garberę, że w sporze ustnym Teodora i Anny Sawków i spółników przeciw Katarzynie Garberowej i spółnikom o oddanie parcel gruntowych l. kat. 10130 i 10134 w Tyliczu Paweł Królikowski dla niego ustanowiony został kuratorem i że temuz napis skargi z 16 sierpnia 1889 l. 4283 doręczonym został.

Rzeczą jest Piotra Garberę udzielić kuratorowi informacji do sporu lub innego pełnomocnika ustanowić, inaczej sam sobie przypisze skutki zaniedbania.
C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, 31 marca 1896.

L. 6369 (3663 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie l. Kohlberga przeciw Mechlowi Egra o 239 marek z pn. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Mechla Egra adw. dr. Rittigsteina kuratorem z substytucją adw. dr. Hullesa i doręczył kuratorowi adw. dr. Rittigsteinowi nakaz zapłaty z 21 marca 1896 l. 5452 dla Mechla Egra przeznaczony.
Kołomyja, 4 kwietnia 1896.

L. 5127 (3682 2—3)
C. k. Sąd pow. w Sokalu ustanowił celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 29 listopada 1894 l. 16784 dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Adolfa Justa, kuratorem p. adw. dr. Pawłowskiego.
O czem sięgo w celu strzeżenia swych praw uwiadoma.
Sokal, 20 kwietnia 1896.

L. 3963 (3627 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie uwiadoma, że życia i miejsca pobytu niewiadomego Chaskla Streisanda, że dlań na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. adw. dr. Lipinera ustanowił i jemu do Chaskla Streisanda adresowaną uchwałą tabularną z dnia 1 kwietnia 1896 l. 3963 doręczył.
C. k. Sąd powiatowy.
Rohatyn, 1 kwietnia 1896.

L. 4809 (3626 2—3)
Zawiadamia się Jana Małka, że ustanawia się dlań w sprawie wpisu prawa egzek.

zastawu dla 318 zł. 65 ct. z pn. na karcie C. whl. 5 gminy Kliszów Jana Małka własność stanowiącego na rzecz Kasy Oszczędności miasta Tarnowa, kuratorem p. Antoniego Fibicha w Mielcu i jemu doręcza się ts. rezolucyę z dnia 4 stycznia 1896 l. 14466/95 i l. 14467/95.
Mielec, 27 kwietnia 1896.

L. 5547 (3603 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie spółki handlowej rolniczo przemysłowej w Kołomyi przeciw Józefowi Kühnel o 375 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Józefa Kühnela adw. Ilnickiego kuratorem i doręczył kuratorowi adw. Ilnickiemu nakaz zapłaty z 7 grudnia 1895 l. 20464 dla pozwanego przeznaczony.
Kołomyja, 21 marca 1896.

L. 394 (3605 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Blimę Guttman zam. Rose, Izaaka i Schaję Guttmanów, że celem doręczenia tymże tus. uchwały tabularnej z dnia 17 września 1892 l. 12935 kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Augermanna ustanowiono i takową temuz kuratorowi doręczono.
Wzywa się zatem kurandów, ażeby potrzebnej do obrony swych praw informacji swemu kuratorowi udzielił, lub też innego sądowi pełnomocnika wskazali, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.
Przemysł, 17 stycznia 1896.

L. 7803 (3650 2—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Marcina i Franciszka Baczynskich, że w sporze Bernarda Samuela przeciw nim o wykreślenie prawa zastawu dla sum 40 i 40 zł. aw. ze stanu biernego posiadłości lwh. 123 w Limanowy i t. d. ustanowiono dla nich kuratora w osobie p. Wysockiego, któremu potrzebne środki dowodowe dostarczył winni.
C. k. Sąd powiatowy.
Limanowa, 28 września 1895.

L. 7384 (3604 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie Ozyzasa Renigewürz przeciw Sali Sandbrand i tow. o 300 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Jonasa Mechla 2 im Sandbrand adw. dr. Freudenberga kuratorem z substytucją adw. dr. Hullesa i doręczył kuratorowi adw. dr. Freudenbergowi nakaz zapłaty z 18 kwietnia 1896 l. 7384 dla Jonasa Mechla 2 im Sandbrand przeznaczony.
Kołomyja, 18 kwietnia 1896.

L. 553 (3620 1—3)
Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Majerczaka, że w sprawie hipotecznej Michała Sikonia o wpis prawa zastawu dla sumy 105 zł. 68 ct. a w. w stanie biernym realności whl. 490 gm. Szczawnica objętej ustanowiono dla niego kuratorem ad actum Wincentego Polczyka.
C. k. Sąd powiatowy.
Krościenko, dnia 16 kwietnia 1896.

L. 1104 (3617 1—3)
Sąd powiatowy zawiadamia Wojciecha i Piotra Turskich z miejsca pobytu nieznanego, że w sprawie egzekucyjnej Antoniego i Baltazara Piątkowskich przeciw spadkobiercom Piotra Turskiego i Janowi Turskiemu pto 200 zł ustanowiono dla, na wstępie wymienionych kuratora w osobie Pawła Kruka wójta z Lipnicy wielkiej i temuz wszelkie rezolucyę pomienionej sprawy dotyczące doręczane będą.
Ciężkowice, dnia 15 marca 1896.

L. 30496 (3687 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie firmy A. Pollak's Sohn et Comp. przeciw Samuelowi Grossfeld pto 500 zł. aw. z pn. adw. dr. Dziubińskiego ze zastępstwem przez adw. dr. Krygowskiego kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Samuela Grossfelda i zawiadamia go z wezwaniem aby temu kuratorowi potrzebną informację udzielił lub innego zastępcę sądowi oznajmił.
Lwów, dnia 13 maja 1896.

L. 19842 (3607 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu wzywa posiadacza kartki zastawniczej Nr. 1910 na zastawione w oddziale zastawniczym kasy oszczędności miasta Przemyśla także z talskiego srebra i srebrną cukierniczkę, aby w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni takową sądowi przedłożył, gdyż inaczej kartka ta za nieważną uznana zostanie.
Przemysł, 30 listopada 1895.

L. 30381 (3688 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Hermana Laufera przeciw Samuelowi Grossfeld o 300 zł. wa. adw. dr. Dziubińskiego ze zastępstwem przez adw. dr. Krygowskiego kuratorem

dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Samuela Grossfelda i zawiadamia go z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informację udzielił lub innego zastępcę sądowi oznajmił.
Lwów, dnia 13 maja 1896.

L. 5128 (3633 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sokalu ustanowił celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 29 listopada 1894 l. 16782 dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Adolfa Justa kuratorem p. adw. dr. Pawłowskiego.
O czem sięgo w celu strzeżenia swych praw uwiadoma.
Sokal, 20 kwietnia 1896.

L. 12740 (3668 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Pawła Tyburskiego, że w sporze drobiazgowym na pozew Józefa Schenkera de praes 22 lipca 1895 l. 12740 o 33 zł. 70 ct. wa. z pn. przeciw niemu wytoczonym, ustanowiono kuratorem adw. dr. Wagnera z substytucją adw. dr. Byka.

Wzywa się tedy Pawła Tyburskiego ażeby u kuratora się zgłosił lub innego pełnomocnika tutej. Sądowi wymienił.
Brody, 10 marca 1896.

L. 2848 (3664 1—3)
C. k. Sąd obwodowy ustanowił w sporze wekslowym powiatowego towarzystwa zaliczkowego w Sanoku przeciw Bronisławowi Sadowskiemu, hr. Franciszkowi Rumerskirch i Szymonowi Skarbek Malczewskiemu pto 500 zł. aw. z pn., adw. dr. Flakowicza kuratorem ad actum dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Bronisława Sadowskiego i poleca temuz kuratorowi, aby spraw kuranda sumiennie w sposób sprawie sądowej odpowiedni bronił.
Sanok, dnia 21 kwietnia 1896.

L. 2521 (3671 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Haliczu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jaska Byszkiewicza, że celem doręczenia mu tusąd. uchwały tabularnej z 17 sierpnia 1895 l. 8384 ustanowiono kuratorem ad actum Michała Byszkiewicza z Krymidowa i temuz uchwałą powyższą doręczono.
Halicz, 8 marca 1896.

L. 24980 (3695)
C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Złoczowie zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Karola Musztyfaga, że na żądanie Mojżesza Stam dozwolone zostały kroki egzekucyjne w celu zaspokojenia sumy 27 zł. z pn. na realności lw. 172 gm. kat. Wicyń jego własność stanowiącej i że uchwałą z dnia 30 maja 1895 l. 10026 do rąk ustanowionego kuratora ad actum doręczoną została, u którego może się zgłosić.
Złoczów, dnia 13 grudnia 1895.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie.

611

W myśl uchwały powziętej przez ogół wierzycieli masy rozbirowej Franciszka Głodzińskiego we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że sprzedaje wierzycielności rzeczowej masy rozbirowej pod następującymi warunkami:

1. Przedmiotem sprzedaży są wszelkie wierzycielności masy rozbirowej Franciszka Głodzińskiego we Lwowie, spisane i objęte w osobnym spisie u zarządcy masy się znajdującym. Sprzedająca masa rozbirowa nie ręczy atoli ani za należność a tem mniej za ściągalsność tych wierzycielności do sprzedaży przeznaczonych.

2. Sprzedaż nastąpi w drodze ofert pisemnych, które mają być wniesione na ręce zarządcy masy rozbirowej adwokata dr. Władysława Balko we Lwowie przy ulicy Sykstuskiej l. 46 do dnia 30 maja 1896 w południe. Później wniesione oferty nie będą przyjęte.

3. Oferenci winni dołączyć do oferty pisemnej ofiarowaną cenę kupna w gotówce inaczej oferta nie będzie przyjęta.

4. Wydział wierzycieli sprzedającej masy zastrzega sobie prawo odrzucenia wniesionych ofert do dnia 10 czerwca 1896 r. W terminie tym zawiadomienie oferentów o odrzuceniu ich ofert za równoczesnym zwrotem złożonej ceny kupna.

5. Nabywca sprzedanych wierzycielności otrzyma po zatwierdzeniu jego oferty dokument uprawniający go do dysponowania wierzycielnościami nabytymi a na żądanie odnośne księgi i środki dowodowe.

6. Spis wierzycielności masalnych przejrzyć można u mnie w godz. urzędowych.
Dr. Władysław Balko

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem cents, tustym petitem dwa centy.

Mody Paryskie najtańsze i najpiękniejsze pismo dla kobiet, z dodatkiem powieściowym i krojami wykonanymi przez najświetniejszych krawców paryskich, wychodzą we Lwowie dwa razy miesięcznie i kosztują tylko **1 zł.** kwartalnie, zaś **4 zł.** rocznie. — Prenumeratę przyjmuje administracja **MOD PARYSKICH** (Lwów, ul. Łyczakowska l. 27) oraz wszystkie księgarnie i biura dzienników. 678

Plomby ołowiane za 1 kilo 40 ct., za 1000 szt. 2.50. Obecgi do plombowania po zł. 5.—, 6.—, 8.50, poleca Piotr Chrzastowski, handel żelazny we Lwowie, plac Kapitulny 1 (naprzeciw Kat-dry). 652

Zarząd dóbr Hryniowce o. p. Tłumacz ma na sprzedaż bardzo dobre **wina francuskie, koniaki i likiery** pochodzące od firmy A. Brauneus & C. w Bordeaux. Bliższa wiadomość w zarządzie dóbr Podhorce op. Stryj. 674

Folwark 675

położony w Przemyślu, do sprzedania z powodu nagłego wyjazdu poniżej 40.000 zł., kapitał potrzebny 11.000 zł. Zgłoszenia E. B. właśc., św. Jana 15.

Korzystnie do sprzedania

z powodu wyjazdu właścicieli **dwa domy w Lisku** (jeden szwajcarski) z ogrodem, nowe, doskonale w zrab budowane, urządzone z wykwintem, przynoszące rocznego czynszu 400 zł. (wolne od podatku 11 lat). Wiadomość pod adresem W. Jeleński, inżynier powiatowy w Gródku.

Odróżniajcie prawdę od blagi

Dwa medale otrzymał S. W. NIEMOJOWSKI za wyrób znakomych tutek nieklejonych! Takim odznaczeniem żadna fabryka tutek poszczycić się nie może.

Zadać proszę **Tutek Niemojowskiego**. Wszędzie do nabycia. Poleca się również tutki klejone z prawdziwego papieru Egipskiego.

Darlehen

von 1000 fl. aufwärts bis zum höchsten Betrage als Personalkredit coulant und diskret besorgt Agentur Budapest, Postfach 107. 553

Tableau fotograficzne

Najjaśniejsza Pani w otoczeniu 63 monarchii i księżniczek z podpisami francuskimi, w passe-partout po 4 zł.

Czysty doehód na fundusz pomnika dla poległych pod Königgratzem.

W. Wybranowski fotograf. Lwów, ul Karola Ludwika 3.

Ogłoszenie. 665

Miasto Jarosław ma do najęcia lokal na restaurację i cukiernię w najlepszym położeniu, o dwóch salach, sześciu pokojach etc., z oficynami, ogrodem i przynależnościami, na lat sześć, od 15 czerwca, względnie od 1 lipca b.r. za rocznym czynszem 1200 zł. aw. Oferty z 10 proc. wadyum wnosić można do 10 czerwca b.r. do magistratu w Jarosławiu, oraz i bliższe warunki przegladnąć.

Bilans Towarzystwa handlowego w Debicy

Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

Za rok 1895

Stan czynny		Stan bierny	
	zł.		zł.
Z Rku Kasy	741-17	Z Rku Udziawów	8 991 60
" Dłużników	11 192-99	" Funduszu rezerw.	690-26
" Towarów	16.300-77	" Wierzycieli	9.007-77
" Nieruchomości	946 93	" Pożyczek	10 550-—
" Urządzenia	147 01	" Strat i zysków	
" Kaneyi	95-95	(czysty zysk)	785-19
	30 024 82		30.024-82

Rachunek Strat i Zysków

Zysk		Strata	
	zł.		zł.
Z Rku Towarów za rok 1895	4088-80	Z Rku Odsetek	537-80
		" kosztów administracji	2.626 88
		" funduszu rezerw. z r. 1893	138-93
	4.088 80	Saldo do Bilansu czysty Zysk	785-19
			4.088 80

Debica, dnia 7 marca 1896.

Eugeniusz Wolski Henryk Zauderer Herman Weiss

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera.

Nowość! Nakładem księgarni H. ALTENBERGA wyszły z druku i są do nabycia we wszystkich księgarniach

Wspomnienia starego kawalera

1 tom, str. 288, cena 1 zł. 80 ct.

Tęgoż autora wyszły

"SKICE" 1 tom, str. 288, zł. 2.10. 450

"OFIARY" powieść, 1 tom, str. 253, cena 2 zł. 10 ct.

K. k. priv. allg. österr.

Boden - Credit - Anstalt.

Bei der am 15-ten Mai 1896 stattgefundenen zweiundachtzigsten Verlosung der 3% Prämien-Schuldverschreibungen, Emission 1880 der k. k. priv. allgemeinen österr. Boden-Credit-Anstalt wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnziehung:			
Serie 847	Nr. 07	mit dem Treffer von fl.	45.000
" 3003	" 86	" " " "	2.000
" 581	" 08	" " " "	1.000
" 720	" 42	" " " "	1.000

In der Tilgungsziehung:			
Serie 298	Nr. 1-100,	Serie 490	Nr. 1-100
" 519	" 1-100,	" 524	" 1-100
" 551	" 1-100,	" 617	" 1-100
" 658	" 1-100,	" 1472	" 1-100
" 1576	" 1-100,	" 1871	" 1-100
" 2235	" 1-100,	" 2583	" 1-100
" 3047	" 1-100,	" 3802	" 1-100
" 3946	" 1-100.		

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt am 1-ten December 1896 an der **Cassa der k. k. pr. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt in Wien. Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.**

Die Coupons verlotter Prämien-Schuldverschreibungen werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fertan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.

Für die Prämien-Schuldverschreibungen, welche in obiger Tilgungsziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalbetrage von fl. 100 österr. Währ. einen mit derselben Serie und Nummer bezeichneten **Gewinnst - Schein**, welcher auch weiter an den Gewinnziehungen Theil nimmt.

Die nächste Verlosung findet am 17 August 1896 statt. 636

Aus den früheren Ziehungen sind nachfolgende **füllige** Prämien-Schuldverschreibungen dieser Emission bisher zur Einlösung nicht präsentirt worden:

aus den Gewinnziehungen:
*Serie 237 Nummer 33, Serie 295 Nummer 42,
Serie 732 Nummer 19, Serie 2338 Nummer 31,
Serie 2421 Nummer 34, Serie 2853 Nummer 65,
Serie 3332 Nummer 16, Serie 3734 Nummer 02,

aus den Tilgungsziehungen sind von nachfolgenden Serien noch Prämien-Schuldverschreibungen ausständig:

- Serie: 21, 23, 32, 35, 48, 55, 64, 118, 128, 142, 154, 159, 167, 202, 204, 205, 212, 217, 244, 245, 260, 307, 309, 318, 320, 324, 336, 361, 377, 381, 384, 397, 418, 447, 467, 469, 484, 509, 543, 545, 574, 577, 610, 613, 636, 650, 651, 690, 706, 711, 713, 714, 717, 739, 745, 746, 771, 782, 798, 824, 825, 842, 853, 855, 858, 870, 874, 879, 882, 898, 901, 924, 938, 949, 969, 982, 984, 986, 991, 1000, 1007, 1008, 1014, 1018, 1028, 1031, 1035, 1045, 1062, 1076, 1081, 1082, 1107, 1121, 1138, 1140, 1145, 1173, 1185, 1187, 1188, 1201, 1212, 1227, 1231, 1240, 1253, 1260, 1269, 1271, 1286, 1292, 1294, 1300, 1307, 1318, 1323, 1340, 1372, 1415, 1418, 1463, 1478, 1503, 1513, 1516, 1537, 1542, 1547, 1548, 1549, 1554, 1575, 1581, 1588, 1618, 1629, 1635, 1639, 1686, 1693, 1718, 1721, 1725, 1727, 1755, 1759, 1766, 1782, 1786, 1798, 1804, 1817, 1818, 1820, 1831, 1838, 1844, 1845, 1868, 1877, 1897, 1911, 1919, 1921, 1931, 1933, 1944, 1956, 1960, 1973, 1986, 1997, 2019, 2030, 2043, 2050, 2059, 2064, 2093, 2109, 2123, 2125, 2127, 2138, 2156, 2159, 2162, 2178, 2185, 2206, 2214, 2219, 2280, 2242, 2260, 2264, 2282, 2304, 2319, 2322, 2324, 2332, 2346, 2404, 2422, 2439, 2443, 2460, 2461, 2491, 2500, 2529, 2530, 2587, 2610, 2615, 2620, 2621, 2628, 2631, 2666, 2671, 2677, 2718, 2725, 2729, 2738, 2784, 2793, 2795, 2797, 2815, 2826, 2829, 2835, 2842, 2846, 2849, 2857, 2875, 2876, 2897, 2907, 2912, 2913, 2925, 2927, 2957, 2964, 2973, 3000, 3004, 3012, 3021, 3045, 3056, 3058, 3062, 3088, 3078, 3080, 3086, 3087, 3091, 3094, 3107, 3122, 3127, 3140, 3165, 3173, 3186, 3193, 3213, 3214, 3223, 3242, 3250, 3253, 3262, 3284, 3308, 3309, 3322, 3411, 3430, 3431, 3432, 3434, 3440, 3447, 3483, 3516, 3524, 3531, 3533, 3539, 3552, 3576, 3578, 3591, 3612, 3615, 3616, 3641, 3649, 3661, 3664, 3668, 3684, 3689, 3761, 3764, 3770, 3803, 3804, 3817, 3840, 3841, 3847, 3867, 3872, 3882, 3935, 3958, 3976.

* Gewinnst-scheine. Wien, den 15 Mai 1896. Die Direction.

Taniej o 20%

jak wszędzie z powodu zwiniecia handlu poleca: krawatki, bieliznę męską, chusteczki, skarpetki, laski, parasole, wyroby skórzane (pularesy, tytonierki, papierošnice, wizytówki) przybory toaletowe i do podróży, papier listowy etc. etc. 673

Magazyn Akademicki

Lwów, ul. Akademicka 12.

Sassów, Zakład wodoleczniczy koło Złoczowa

zupełnie odnowiony i urządzony według najnowszych wymogów hydroterapii, będzie pod kierownictwem doktora **Ignacego Mazanka**, z dniem 1go czerwea 1896 otwarty. — Bliższych szczegółów co do pobytu w Zakładzie udziela Zarząd. 576

Na sezon letni!

Główny magazyn najwiękzej i najtańszej fabryki **Fratelli Goldenberg z Wiednia** poleca swój wielki wybór **gotowych sukien** i **dla chłopców** po cenach fabrycznych. L W Ó W ulica Sykstuska l. 6. 659

Z Najwyższego polecenia Jego c. i k. Apostolskiej Mości.

Bogato uposażona, a przez c. k. Dyreksję loteryi gwarantowana

XVII. LOTERYJA PANSTWOWA

dla celów dobroczynnych wojskowych.

3.135 wygranych w ogólnej kwocie 170.000 złotych,

mianowicie:
1 główna wygrana na 60.000 zł. z 2 poprzednimi i 2 następnymi wygranymi po 500 zł., 1 wygrana na 30.000 zł. z 1 poprzednim i 1 następnym wygranem po 250 zł., 2 wygrane na 10.000 zł., 10 wygranych na 1.000 zł., 15 wygranych po 500 zł., 100 wygranych po 100 zł., naresze wygrane ze seryj w łącznej kwocie 30.000 zł.
Ciągnięcie nastąpi nieodwołalnie dnia 25 czerwca 1896.

Los kosztuje 2 zł. w. a.

Bliższe szczegóły zawiera plan gry, który wraz z losami w oddziale dla loteryj państwowych, miasto, Riesenrgasse nr. 7, II piętro, Jakoberhof, tudzież w licznych miejscach sprzedaży losów bezpłatnie otrzymać można.

Losy przesyła się franko.

Wiedeń, w kwietniu 1896.

Z c. k. Dyreksji loteryj państwowych.

Oddział loteryj państwowej. 553

Eisenbahn Lemberg Bežec (Tomaszów).

Zl. 143

(3802)

Lieferungs-Vergebung

von 3500 Stück eichenen Oberbauschwellen (Type IV der k. k. österr. Staatsbahnen), welche auf einer oder mehreren Stationen der eigenen Bahn u. zw. bis längstens 15 Juli 1 J. abzuliefern sind.

In den, auf Grund der bei den k. k. österr. Staatsbahnen geltenden Bedingungen für Liefergeschäfte, zu stellenden Offerten sind die Ablieferungsstationen anzugeben und sind dieselben frankirt und versiegelt mit der Aufschrift: „Offert für Lieferung von Oberbauschwellen“ im gesellschaftlichen Bureau in Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 9 bis längstens 30 Mai 1896 einzureichen. Denselben ist ein Vadium in baarem oder in zum tagescourse berechneten pupillarsicheren Wertheffekten in der Höhe von 5% des Lieferungswerthes beizuschliessen.

Wien, am 20 Mai 1896.

Der Verwaltungsrath.

(Nachdruck wird nicht honoriert)

Ogłoszenie.

Dnia 28 maja 1896 o godzinie 4 po południu odbędzie się w biurze Kasy handlowej w Mikulińcach pod l. k. 114 doroczne Walne Zgromadzenie członków podpisanego stowarzyszenia, na które wszystkich członków tegoż, niniejszem się zaprasza.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyreksji z czynności i rachunków roku 1895.
2. Wybór 2 członków Rady nadzorczej w myśl §. 15 statutu.

Mikulińce, dnia 17 maja 1896.

Dyreksja Kasy handlowej w Mikulińcach, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

D. Vogelmann i P. Rosenman, dyrektorowie.

N. Vogelmann, kasyer. 689

Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich.